

Orman ve Av

2024 | Ocak-Şubat | 1 | Cilt 102

ISSN: 1302-040X

96.
YAYIN
YILI

Prof. Dr. İsmail Eraslan'ın
Türkiye Ormancılığına
Katkıları

2 >>

Karia'da
Küçük Bir Antik Kent:
Amos

11 >>

Ormanlıkta Bitmeyen
Senfoni

15 >>

Üç Çeyrek Asır Sonra
Yapılan Ziyaret

23 >>

**TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TARAFINDAN İKİ AYDA BİR
YAYIMLANIR.**

Yıl: 2024, Ocak-Şubat, Sayı:1 Cilt:102
ISSN 1302-040X

**TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ ADINA
SAHİBİ**

GENEL BAŞKAN

Ahmet Hüsrev ÖZKARA

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin AYTAÇ

EDİTÖR

Doç. Dr. Murat ALAN

muratalan@yahoo.com

YAYIN KURULU

Dr. Öğr. Üyesi Adil ÇALIŞKAN

Orm. Yük. Müh. Hayriye ERTUĞRUL

Dr. Öğr. Üyesi H. Batuhan GÜNŞEN

Doç. Dr. Mehmet ÖZALP

Orm. Yük. Müh. Niyazi ÖZÇANKAYA

Öğr. Gör. Cansu ÖZTÜRK

Doç. Dr. Fatih TEMEL

Bilgilendirmek amacıyla üyelerimize
ücretsiz dağıtılır.

YÖNETİM YERİ

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ

CUMHURİYET MAH. TUNA CAD. NO: 5/8 KIZILAY
06420 ÇANKAYA / ANKARA / TÜRKİYE

TEL-FAKS

0312 433 84 13

www.ormancilardernegi.org

tod1924@ormancilardernegi.org

TASARIM / BASKI

Kuban Matbaacılık Yayıncılık

KAPAK FOTOĞRAFLARI

Ön Kapak
Prof. Dr. Savaş ŞENER

İç Kapaklar
Hayriye ERTUĞRUL

İÇİNDEKİLER

Editörden	1
Prof. Dr. İsmail ERASLAN'ın Türkiye Ormancılığına Katkıları	2
Karia'da Küçük Bir Antik Kent: AMOS	11
Ormanlıkta Bitmeyen Senfoni	15
Üç Çeyrek Asır Sonra Yapılan Ziyaret	23
Türkiye Orman Köylerinde Kadın	25
Ankara Büyükşehir Başkanı Mansur YAVAŞ'tan TOD Genel Merkezine Ziyaret	28
Erzincan İliç - Çöpler Altın Madeni Hakkında Basın Açıklaması	30
Türkiye Ormancılar Derneği Batı Akdeniz Şubesinin 5. Dönem Olağan Genel Kurulu Yapıldı	31
Türkiye Ormancılar Derneği Marmara Şubesi 7. Dönem Olağan Genel Kurulu Yapıldı	34
Elazığ Temsilciliği Etkinliği Çocukların Eliinden Rengarenk Kuş Yuvaları	36
Elazığ Temsilciliği TOD 100. Yıl Kutlama Etkinlikleri	37
Tanık Barbaros PİLEVNE'nin Ardından	38

EDİTÖRDEN

Doç. Dr. Murat ALAN

Çok Değerli Orman ve Av Okurları,

Orman Genel Müdürlüğü (OGM) bünyesinde, 5-9 Şubat 2024 tarihlerinde Araştırma İhtisas Grupları (AİG) toplantısı yapıldı. AİG toplantısı OGM'den proje yürütücüleri, araştırmacı çalışanlar ve uzmanlar ile genellikle orman fakültelerinden davet edilmiş akademisyenlerden oluşuyor. AİG; ıslah, yetiştirme, ekoloji, işletme, hasılat-amenajman, koruma ve orman ürünleri alt gruplarından oluşuyor. Diğer yandan ortak konulu projeler de ilgili grupların bir araya gelmesi ile görüşülüyor. Bu açıdan bakıldığında oturmuş ve iyi işleyen bir sistem var. Diğer bir gözlem olarak da rotasyon döneminde zayıflayan araştırmaların toparlanmaya başladığı, önerilen projelerden anlaşılıyor. Orman Genel Müdürü Bekir KARACABEY de bu toplantıya katıldı. Katılması AİG'e verdiği önem açısından olumluydu. Ancak konuşmasında, OGM'nin araştırma stratejisi ve araştırmacılara yönelik olumlu ne tür katkılar sağlanabileceği konuları yer almadı. OGM'nin iyi yönetildiğine dair bir konuşma yaptı. Diğer yöneticiler tarafından yapılan konuşmalarda da araştırmacılardan talepler ve istekler sıralandı. Araştırmacıların sorunları, özlük hakları konuşulmadı. Oysa araştırma enstitüleri, istatistik, araştırma yöntemleri ve deneme desenleri konusunda donanımlı (yüksek lisans ve doktoralı) personel gerektiren birimlerdir. En azından araştırma enstitülerine atanmak isteyen personelde ek özelliklerin olması tercih nedeni olmaktadır. Bu özellikler kendilerinden beklenirken, araştırmacıların özlük hakları ve teşvikler açısından enstitülere sağlanan bir şey var mı? Hayır yok.

OECD ülkeleri ortalaması olarak 2021 yılında, Ar-Ge harcamalarının milli gelire oranı %2.7 olmuştur. Bu oran İsrail'de en yüksek seviyeye (%5,5) ulaşırken, Güney Kore (%4,9), ABD (%3,5), Almanya (%3,1), İngiltere (%2,9), Çin Halk Cumhuriyeti (%2,4), Fransa (%2,2), Yeni Zelanda (%1,5), **Türkiye (%1,4)**, Arjantin (0,5) ve Kosta Rika (%0,3) şeklinde giderek azalmaktadır. Diğer yandan çalışan 1000 kişi içindeki araştırmacı sayısı Güney Kore'de en yüksek seviyede (17,3), bunu Fransa (11,4), Portekiz (11,7), Almanya (10,2),

ABD (9,9), OECD ortalaması (9,6), İngiltere (9,2), **Türkiye (5,9)**, Arjantin (3,1) ve Kosta Rika (1,0) takip etmektedir. Ar-Ge'nin çıktısı olarak 2020 yılı için patent sayısı en yüksekten en düşüğe doğru ABD (13 039), Çin Halk Cumhuriyeti (5 897), Almanya (4 380), Fransa (1 879), İngiltere (1 708), **Türkiye (64)**, Arjantin (9) ve Kosta Rika (0) şeklindedir. Patent sayısının OECD toplamı ise 49 772 adet olmaktadır.

Özetlemek gerekirse bu istatistikler, Ar-Ge harcamalarının milli gelire oranı ve 1000 çalışana göre araştırmacı sayısı açısından Türkiye'nin OECD ortalamasının yaklaşık yarısı seviyesinde olduğunu göstermektedir. Ar-Ge çıktısı olarak daha belirleyici olan patent sayısı açısından ise Türkiye patent sayısı (64) OECD ortalamasından (1 345) 21 kat daha düşüktür.

Sonuç olarak, OGM'nin araştırmaya verdiği önem ile Türkiye'nin OECD bünyesinde sahip olduğu Ar-Ge istatistiklerinin benzerliği dikkati çekmektedir. Ya da Türkiye'nin Ar-Ge çalışmalarına verdiği önem OGM'nin bünyesindeki ormancılık araştırma personeli politikasında karşılığını bulmaktadır. Bir dönem rotasyon yaparak, araştırma enstitü müdürlüklerinde oluşan deneyimli kadrolar yok edilme noktasına getirilmiş, gelinen noktada ise araştırma personelinde aranan özelliklere karşılık olacak bir katkı oluşturulmamasından dolayı araştırmacı personel sıradanlaştırılmıştır. Çözüm için araştırmacı ve araştırmaya farklı bakılması sağlanmalı ve zaman geçirmeden bu yönde politika/politikalar belirlenmeli ve bunlara yönelik gerekli yatırımlar yapılmalıdır. Bu yapıldığında, ormancılık araştırma enstitüsü müdürlüklerinin doğrudan uygulamaya dönük çözümler üretebilmesi, orman fakülteleri ve TÜBİTAK bünyesinde yapılamayan bazı uzun dönemli ormancılık odaklı araştırmaların da yapılabilmesi mümkün olacak ve böylece ormancılığın çok daha etkin yürütülmesi sağlanacaktır.

Bu sayıda, Prof. Dr. İsmail Eraslan'nın Ormancılığımıza Katkıları, Karia'da Küçük Bir Antik Kent, Ormancılıkta Bitmeyen Senfoni, Üç Çeyrek Asır Sonra, Orman Köylerinde Kadın yazıları ile TOD Genel Merkez, Şube ve Temsilciliklerin etkinlikleri, sizleri bekliyor.

İyi okumalar.

PROF. DR. İSMAİL ERASLAN'IN TÜRKİYE ORMANCILIĞINA KATKILARI

Prof. Dr. Ünal ASAN, Emekli Öğretim Üyesi unalasan46@gmail.com

Prof. Dr. İsmail ERASLAN
(Foto: Prof. Dr. Ahmet YEŞİL)

Bu yazı, eski adıyla İstanbul Üniversitesi, yeni adıyla İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa olan Orman Fakültesinin emekli öğretim üyelerinden merhum Prof. Dr. İsmail ERASLAN'ı genç nesillere tanıtmak ve kendisinin fakültemiz Orman Amenajmanı Anabilim Dalının kuruluş ve gelişim sürecinde verdiği hizmetler ile Türkiye ormancılığının şekillenmesine yaptığı katkılan anlatmak amacıyla kaleme alınmıştır. Yazı içinde önce Federal Almanya'nın değişik üniversiteleri başta olmak üzere, Avrupa ve Amerika'nın çok sayıdaki ormancılık eğitim ve araştırma kurumlarında ve keza uluslararası ormancılık organizasyonlarında görev yapıp iz bırakan hocamızın biyografisine kısaca değinilmiştir. Kendisinin

orman amenajmanı alanında yurdumuza getirdiği yenilikleri özetledikten sonra hocamızın yetiştirdiği en son akademisyen olarak fakültemizde geçirdiği son 5 yıl içinde bilimsel kariyerine yön veren anılardan birkaçı paylaşılmıştır.

Prof. Dr. İsmail ERASLAN'ın Kısa Biyografisi

Prof. Dr. İsmail Eraslan'ın kısa biyografisi; Kalıpsız (1985), Asan (1995) ile Eler ve Asan (2007) tarafından kaleme alınan makalelerden çıkartılarak aşağıda özetlenmiştir.

İsmail Hakkı Eraslan 1917 tarihinde Afyon'da doğmuştur. Eğitimine 1923 yılında henüz 6 yaşında iken Afyon Cumhuriyet İlkokulunda başlamıştır. Yaşı küçük olduğu için başlangıçta kayıt yapılmak istenmemiş ise de, ailesinin ısrarı ile yapılan kısa bir sözlü sınavda başarılı olduğu görülerek okula kabul edilmiştir. 1928 yılında «Orta» kısmında başladığı Afyon Lisesindeki öğrenimini 1934 yılında 18 yaşında iken tamamlamıştır. Aynı yıl, 18.6.1934 Tarih ve 2524 sayılı Kanunla kurulan ve bir tarım üniversitesi niteliği taşıyan Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsü Orman Fakültesi'ne girmiştir. 4 sönestri Ankara'da, 4 sönestri İstanbul-Bahçeköy'de olmak üzere toplam 4 yıllık öğrenimini tamamlayarak, 1938 yılında Or-

man Yüksek Mühendisi unvanı ile mezun olmuştur. Böylece kendisi, Türkiye'de kurulan ilk Orman Fakültesi'nin ilk öğrencilerinden birisi olmuştur (Eler ve Asan 2007).

Orman fakültesini 21 yaşında bitiren Prof. Dr. İsmail Eraslan aynı yıl Orman Genel Müdürlüğü Denizli Çevirge Müdürlüğü Merkez Orman Mühendisliğine tayin edilmiştir. Üç ay sonra bu görevden ayrılmış ve askerlik hizmeti için 2 Kasım 1938'de Yedek Subay Topçu Okuluna girmiştir. 16 Nisan 1939'da Çanakkale Müstahkem Mevki 115. Topçu Alayı III. Tabur 8. Bölük Takım Komutanı olarak yaptığı askerlik hizmetini 15 Aralık 1939 tarihinde Teğmen rütbesi ile tamamlamıştır.

Eraslan'ın ormancılık bilimleri kariyeri, Orman Fakültesine asistan olarak atanması ile başlamıştır. Eraslan bu görev için başvurusunu askerlik hizmetinin son zamanlarında yapmış ve Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün İstanbul-Bahçeköy'deki Orman Fakültesi İşletme ve Haşep Kıymetlendirme Enstitüsü'nde münhal bulunan 2. Sınıf Asistan kadrosuna 29 Aralık 1939 tarihinde atanmıştır.

Eraslan, Ortaokul ve Lisede yabancı dil olarak Fransızca öğrenmiştir. Eğitim aldığı Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün

hocaları Almanca konuşan ülkelerden geldiği için burada okuduğu 2 yıl içinde Almanca da öğrenmiş ve bu lisansı İstanbul-Bahçeköy'deki Orman Fakültesi'nde öğrenci iken ilerletmiştir. 12 Haziran 1940 tarihinde yapılan Almanca Dili sınavını başarı ile vererek bu dildeki hâkimiyetini tescillemiştir.

Türkiye'deki üniversitelerde yapılan reformlar sırasında, Orman Fakültesi de yeniden yapılandırılmıştır. O zaman 5 enstitüden oluşan Orman Fakültesi'ne Almanca konuşulan ülkelerden, L. Tschermak, E. Schimitschek, R. Pfefferkorn, Mayer- Wegelin ve K. Firtsche gibi tanınmış profesörler davet edilmişlerdir. Bu bilim adamlarına yardımcı olmak üzere, Almanca bilen, yetenekli orman yüksek mühendisleri görevlendirilmiştir. O tarihlerde «Orman İşletme ve Haşep Kıymetlendirme Enstitüsünde asistan olan Eraslan da bu görevliler arasında yer almıştır. Bu görevi sırasında Eraslan, diğer enstitülerdeki Alman profesörlerin okuttuğu derslerin bazıları yanında, enstitü direktörü Prof. Dr. Mayer-Wegelin'in verdiği dersleri de Türkçe'ye çevirmiştir. Kendisinin bu çalışmalarda, çok başarılı olduğu, Orman Hasılatı ve İşletme Enstitüsü Direktörü Prof. Dr. Alexis Chenchine'in 10 Temmuz 1942 tarihli raporu ile resmiyet kazanmıştır.

Eraslan, 20 Ağustos 1942 tarihinde ikinci kez askere alınmıştır. III. Kolordu, 61. Topçu Alayı, Çatalca Tahkim Komutanlığı, Teknik İstihkam Taburunda göreve başlamış; 4 Şubat 1944 tarihinde Üsteğmen rütbesi ile

terhis edilmiştir. Aynı tarihte, fakülteadaki asistanlık görevine tekrar dönmüştür.

Prof. Dr. Eraslan "Doğu Ladini (*Picea orientalis* Link ve Carr.)'ın Teknik Vasıfları ve Kullanma Yerleri Hakkında Araştırmalar" adlı doktora çalışmasını 31.3.1947 tarihinde tamamlamış ve 30 yaşında iken "Doctor Artium Forestium" (Ormancılık Bilimleri Doktoru) unvanını kazanmıştır (Kalıpsız, 1985). Kendisinin bu çalışması, Orman Fakültesi'nde yapılan ilk doktora çalışmasıdır.

Prof. Dr. Eraslan 5 Ocak 1948 tarihinde İşletme ve Haşep Kıymetlendirme Enstitüsünden ayrılarak Ormancılık Politikası ve Amenajmanı Enstitüsü asistanlığına nakledilmiş ve enstitü müdürü Ord. Prof. Dr. Mahzar Diker'in görüş raporu ile 24 Mayıs 1949 tarihinde Doçentlik (Habilitasyon) çalışmasına başlamıştır. Bu arada, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Profesörler Kurulu teklifi ve Rektörlük kararı ile 26 Ocak 1951 tarihinde bir yıl Batı Almanya'ya gönderilmesi uygun görülmüştür. 30.3.1951-26.3.1952 tarihleri arasında Hamburg Üniversitesi'ne bağlı Bundesanstalt für Forst-und Holzwirtschaft Araştırma Enstitüsünde, tipik orman işletmelerinde, Braunschweig'deki Aşağı Saksonya Amenajman ve Ölçme Dairesinde, diğer ilim ve araştırma kuruluşlarında inceleme çalışmaları yapmıştır. "Trakya ve Bilhassa Demirköy Mintıkası Meşe Ormanlarının Amenajman Esasları Hakkında Araştırmalar" isimli çalışması,

31 Ekim 1952 tarihinde doçentlik tezi olarak kabul edilmiş; 4 Kasım 1952'de "Kollokyorn" sınavını vererek 12 Aralık 1952 tarihinde Üniversite Doçenti unvanı almıştır. Eraslan bu tarihte 35 yaşındadır.

Eraslan, 20 Eylül 1957'de İstanbul Üniversitesi'nce bir yıl süre ile İngiltere'ye gönderilmiştir. Alice Holt Forestry Research Institute; Oxford Üniversitesine bağlı, Imperial Forestry Institute; Directorare of Overseas Surveys; Forestry Air Survey Centre; Londra'da Hunting Aerosurveys kuruluşlarında ve Büyük Britanya'nın tipik Orman işletmelerinde, konusu ile ilgili incelemelerde bulunmuştur. 1959 yılında Maarif Vekâletinin 31177 sayılı kararı ile 42 yaşında iken profesörlüğe atanmıştır. Eraslan profesörlük unvanını aldığı anda, 18 yaşında girdiği ormancılık meslek hayatının 25. yılını doldurmuş idi.

Profesör unvanı aldıktan sonra Eraslan'ın ulusal ve uluslararası eğitim kurumları ve organizasyonlarda çok sayıda faaliyetin içinde yer aldığını görüyoruz. Bunlarda bazıları tarihsel sıra ile aşağıda belirtilmiştir (Asan, 1995):

28-29 Eylül 1961 tarihleri arasında, Viyana'da yapılan Milletlerarası Ormancılık Araştırma Müessesesi Birliği'nin (IUFRO) kongresine bildiri ile katılmıştır.

26 Haziran - 9 Ekim 1962 tarihleri arasında Amerika Birleşik Devletleri'nde konusu ile ilgili inceleme çalışmaları yapmış, Washington Tarım Bakanlığına bir rapor sunmuştur.

1963-1964 güz yarıyılında “Örnek Devlet Orman İşletmeleri Amenajman Planlarının Düzenlenmesine, Uygulanmasına ve Yenilenmesine Ait Yönetmelik” adlı 112 maddeden oluşan bir yönetmelik taslağı hazırlamış ve Teknik Yönetme Kuruluna sunmuştur.

2 Aralık 1963 - 28 Şubat 1964 tarihlerinde, Örnek Devlet Orman işletmelerini planlayacak Orman Amenajman Mühendisleri yetiştirmek üzere, Fakültede açılan kursun programını düzenlemiş; ders, seminer ve tatbi katları yürütmüştür.

1964-1966 yıllarında Kırklareli, Demirköy; Antalya, Düzlerçamı ve Çiğlıkara-Koçova Örnek Orman işletmelerinin amenajman planlarının düzenlenmesinde arazi çalışmalarına katılmış; 14 Aralık 1964 - 31 Mart 1965 tarihlerinde büro çalışmalarını yürütmüştür.

24 Eylül - 11 Ekim 1965 tarihlerinde, Batı Almanya’da Karlsruhe’de düzenlenen “Phorogrammetrische Wochen” adlı Kongreye ve Ekskürsiyona katılmış; yeni fotogrametri aletlerini incelemiştir.

26 Ocak - 27 Ekim 1966 tarihleri arasında Avusturya, İsviçre, Fransa ve Batı Almanya’da, kendi alanında incelemelerde bulunmuştur.

4-9 Eylül 1967’de IUFRO’nun Münih’te yaptığı XIV. Dünya Kongresine katılmıştır.

IUFRO’nun Avrupa Orman Amenajman Metodları Grubu’nun 22 - 27 Eylül 1969’da Bükreş’te

yaptığı sempozyuma bildiri ile katılmıştır.

4 Ekim - 5 Kasım 1969’da İsveç’te; 4 Ağustos - 1 Ekim 1976’da Batı Almanya’da incelemelerde bulunmuştur.

Doçent olarak başladığı 1953 yılından, emekliye ayrıldığı 1984 yılı sonuna dek, 31 yıl boyunca orman amenajmanı dersini vermiş ve uygulamalarını yaptırmıştır. İlk amenajman ders kitabını 1955 yılında yayımlamıştır. Daha sonra 1963, 1971 ve en son 1982 yılında kitabın yeni baskılarını çıkarmıştır. Dönemindeki bütün yenilikleri yakından takip ettiği için her yeni baskıda ders kitabının içeriğini değiştirmiştir. Örneğin 1971 yılı baskısında orman envanterinde hava fotoğraflarına, yersel ölçme ve istatistik yöntemlere dayalı çağdaş envantere büyük bir bölüm ayırır iken, 1982 yılı baskısında orman ekosistemlerinin sağlıklı doğal çevre üzerinde oynadığı hayati önemden ötürü günümüz ormancılığında ekosistem hizmetleri olarak andığımız orman fonksiyonlarına ağırlık vermiştir.

Eraslan eğitim ve öğretim faaliyetlerini İÜ Orman Fakültesi’nin Orman Endüstri Mühendisliği Bölümünde de devam ettirmiştir. Bu bölüm öğrencilerine Ormancılık Bilgisi dersini verip kitabını da hazırlamıştır. İÜ Fen Bilimleri Enstitüsünde Amenajman Anabilim Dalı’nın Yüksek Lisans Programı hazırlamıştır.

Eraslan eğitim ve öğretim faaliyetlerini İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi dışında da sür-

dürmüştür. KTÜ Orman Fakültesi’ne bir süre Orman Amenajmanı dersini vermiş, uygulamalarını yaptırmıştır. Aynı fakültede Orman Endüstri Bölümü öğrencilerine, Ormancılığa Giriş dersini okutmuştur.

Eraslan doktora yaptırma ve öğretim üyesi yetiştirme konusunda da hizmetler vermiştir. Bu bağlamda beş adet doktora çalışmasını yönetmiş ve sonuçlandırmıştır. Dört adet doçentlik ve profesörlük jürisinde görev almıştır.

1959 -1973 yıllarında üç dönem Orman Fakültesi Senatörü; 2 Kasım 1972 - 2 Şubat 1974’de Orman Fakültesi Dekanı; 24 Şubat 1976 - 30 Mart 1979’da Üniversitelerarası Konsey Orman Eğitim Konseyi Başkanlığı; 1971-1979 yılları arasında IUFRO, S.4. 04 No’lu Araştırma Grubu ikinci Başkanlığı görevlerini yürütmüştür.

Eraslan ülkemiz ormancılık uygulamalarının geliştirilmesi için de büyük çabalar göstermiştir. Katıldığı çeşitli toplantılar ve meslek içi eğitim ve uygulamalar yolu ile orman amenajmanının çeşitli sorunlarına bölgesel ve ulusal bazda çözümler üretmiştir. Bu bağlamda Örnek Devlet Orman İşletmeleri Teknik Yönetme Kurulunun Başkanlık görevini üstlenmiştir. Orman Amenajman Planı çalışmalarını ve uygulamalarını yakından izlemiş, Örnek Devlet Orman İşletmelerinin amenajman planlaması için yönetmelik taslağı hazırlamıştır. Bu taslak 1973 ve 1991 Amenajman yönetmeliklerinin temelini

oluşturmuştur. I. ve V. Beş Yıllık Memleket Kalkınma Planı Ormancılık İhtisas Komisyonlarında görev almış; bunlardan V. Beş Yıllık Planın Ormancılık İhtisas Komisyonunun başkanlığını yürütmüştür.

Genç Türkiye Cumhuriyetinin çağdaş ve aydınlık yüzünün bir temsilcisi olan İsmail Eraslan'ın Türkiye ormancılığına katkılarını anlayabilmek için onun eğitim aldığı ve mesleğe atıldığı yıllarda hem eğitim kurumları ve hem de ormancılığın genel durumu bağlamında Türkiye'deki koşulların iyi bilinmesi gerekmektedir. Bunun için de ortaokul ve lise de Fransızca öğrenen Eraslan'ı Almanca öğrenmeye yönelten faktörleri ve kendisinin okuduğu yıllarda meslek kariyerini aldığı kurumda gerçekleşen değişimleri gözden geçirmemiz gerekecektir. Şöyle ki; bugün İstanbul Bahçeköy'de faaliyet gösteren fakültemiz, içinde yer aldığı "Halkalı Ziraat ve Orman Mektebi Alisi" nden 1910 yılında ayrılarak bağımsız hale gelmiştir. Türkiye'de ormancılık eğitimi, her ne kadar 17 Kasım 1857 tarihinde Fransızlar tarafından İstanbul'da açılan "Orman Okulu" ile başlamış ise de, fakültemiz faaliyetlerini 1893 yılından itibaren adı "Halkalı Ziraat Yüksek Okulu" olan kurum bünyesinde sürdürmüştür. 1903 yılında kurumun adı "Halkalı Ziraat ve Orman Mektebi Alisi" olarak değiştirilmiştir. 1910 yılında ormancılık eğitimi bağımsız hale getirilerek, ayrı bir birim olarak "Orman Mektebi Alisi" kurulmuştur. Kuruluşa yerleşke olarak da fakültemizin

bugün eğitim ve öğretimini sürdürdüğü İstanbul Bahçeköy'de askeriyenin boşalttığı binalar tahsis edilmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi 3 Mart 1924'te kabul ettiği Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile ülke sınırları içindeki bütün okulları Millî Eğitim Bakanlığına bağlamıştır. Orman Mektebi Alisi, Atatürk'ün direktifleriyle 2524 sayılı kanunla Cumhuriyet'in 10. yılında kurulan ve 30 Ekim 1933 tarihinde öğretime açılan Yüksek Ziraat Enstitüsü içinde yer almıştır.

1946 yılında çıkarılan 4936 sayılı yasa ile Türkiye'deki eğitim kurumları yeniden yapılandırılırken öğretimine 1948 yılına kadar devam eden Yüksek Ziraat Enstitüsü Orman Fakültesi İstanbul Üniversitesine bağlanmıştır. Prof. Dr. İsmail Eraslan'ın ormancılık eğitimi ve asistanlık dönemindeki çalışmaları, Kurtuluş Savaşının hemen sonrasında yeniden yapılandırılan ve Alman bilim insanlarının yardım ve yönlendirmesiyle gerçekleşen eğitim ve öğretim çalışmaları ile ikinci dünya savaşının dayattığı olumsuz koşullar altında gerçekleşmiştir. Kendisi genç Cumhuriyetin sağladığı kıt olanaklar ile akademik çalışmalarını başarmış ve gittiği yabancı ülkelerde silinmez izler bırakmıştır. Bu başarıları nedeniyle ki, emekli olduktan üç yıl sonra 70 yaşına ulaştığında, Federal Almanya'da yayınlanan Allgemeine Forst und Jagdzeitung Dergisinin 1988 Mart-Nisan sayısında özel bir makale yayımlanmıştır. Yazı şöyle bitmektedir: "Onun bilim-

sel araştırmaları ve etkinlikleri, ulusal düzeylerde olduğu kadar, uluslararası düzeylerde de büyük takdir görmüş ve böylece Türkiye'de Modern Orman Amenajmanı'nın banisi olma niteliğini Prof. Dr. İsmail Eraslan hakkıyla kazanmıştır (Asan, 1988).

Alman bilim insanlarının Eraslan'a gösterdiği saygı daha sonra da devam etmiş ve 80. Yaşına ulaştığında kendisi hakkında ikinci bir makale Forst und Holz Dergisinin, 23/1997 sayısında yayımlanmıştır. Bu makalede Eraslan'ın özgeçmişi, yayınları, bilimsel etkinlikleri, özellikle uluslararası düzeyde bilim adamları ve kuruluşlarla olan ilişkileri ve IUFRO'nun Orman Amenajmanı ve İşletme Ekonomisi Konu Grubunda yıllar süren yöneticiliği, sorumlulukları ve çalışmaları vurgulanmıştır. Bu yazı da şu cümlelerle bitmektedir. "Onun araştırma faaliyetleri, olağanüstü fazla sayıda olan yayınlarında özetlenmiştir. **Türkiye'de Modern ormancılığın banisi olarak, kendi ülkesinin Ormancılık Bilimlerine ve Ormancılığına damgasını vurmuştur. Türkiye ve Almanya arasındaki ilişkiler, Prof. Dr. İsmail Eraslan'ın uzun süren hizmetleri sırasında daha ileri götürülmüştür.**" (Kramer, 1997).

Eraslan'ın ormancılık konusundaki çalışmaları emekli olduğu 1985 yılından sonra da devam etmiştir. Hem İÜ Fen Bilimleri Enstitüsü'nün Amenajman Anabilim Dalı'nın Yüksek Lisans Programı içindeki derslerden bazılarını vermiş, hem de 1980'li yıllarda dünya gündeminin en önemli çevre sorunu

olan asit yağmurları getirdiği orman ölüm ve hastalıkları üzerindeki çalışmalarını sürdürmüştür. Ulusal sınır tanımadan binlerce km uzaktan gelerek yurdumuz ormanlarında ölüm ve hastalıklara neden olan bu fenomenin teşhisinde kullanılan semptomlardan, has-talığın şiddet ve yayılış hızını ölçüp haritalanmasına kadar pek çok konuda çalışmalar yapmış, kazandığı deneyimlerini hazırladığı teknik raporlar halinde meslektaşlar ile paylaşmıştır. Bu konuda beni de yönlendirdiği içindir ki; 1990 yılında Federal Almanya'daki çalışmam "Kompleks orman hastalıklarının şiddet ve yayılış hızının haritalanması" olmuştur.

Prof. Dr. İsmail Eraslan'ın orman amenajmanı disiplininin farklı konularında yaptığı çalışmalar, Orman Genel Müdürlüğü, Orman İdaresi ve Planlama Dairesinin karşılaştığı tüm sorunların çözümünde o denli olumlu sonuç vermiştir ki, bu birimde 1963 – 2013 tarihleri arasındaki 50 yıllık gelişimi değerlendirmek amacıyla düzenlenen uluslararası sempozyum, meslektaşlarının kendisine duyduğu minnet duygularının bir yansıması olarak O'nun adına ithaf edilmiştir.

Türkiye Orman Amenajmanının Ortaya Çıkışında Prof. Dr. İsmail ERASLAN'ın Rolü

Orman kaynaklarını planlama konusunda ülkelerin yetkinliği, öncelikle ilgili ülkenin ormancılık konusundaki bilgi birikimleri ve deneyimleri ile ormanların ülke ekonomisine katkılarına ve ormanlardan sağlanan hizmet-

ler bağlamındaki beklentilerine bağlıdır. Kaynak ne kadar büyük ve ülke ekonomisi içindeki payı ne kadar fazla ise, o ülkede hem orman ekosistemlerinden sağlanan hizmetlerin dengeli ve sürdürülebilir biçimde bütünleşik yaklaşımla planlanma becerisi, hem de sağlanan "koruma/kullanım" dengesinden ötürü çevre sorunlarının küresel ölçekteki çözümlerine olan katkısı büyük olur. Ülkeler bunun ne kadar erken farkına varıp harekete geçerse, hem kendileri için o kadar faydalı ve hem de başta komşu ülkeler olmak üzere bulunduğu coğrafya için o kadar iyi olur.

Her ne kadar orman kaynaklarını planlama konusunda Türkiye'de ilk adım 1917 yılında atılmış ve Hendek civarında belirlenen bir alandaki ormanlar için çağının en modern bir amenajman planı düzenlenmiş ise de, ne tüm ülke düzeyinde benzer kalitede başka planlar yapmak, ne de yapılan planları layıkıyla uygulamak, mevcut teknik personelin kıt ve yetersizliği nedeniyle mümkün olamamıştır. Keza, ülkenin sosyoekonomik açıdan genel durumu da (nüfusun %80'inin kırsal kesimde yaşaması ve orman içi ve bitişiğinde yaşayan köylülere ait tüm hayvanların ormanlarda başıboş biçimde kontrolsüz otlatılması – ki gençleştirme alanlarında yeni jenerasyonun varlığı tamamen buna bağlıdır- kaçak ve usulsüz ağaç kesimlerinin çok yaygın biçimde yurdun her yerinde gözlenip önlenememesi vb. gibi), yaş sınıfları metodunu esas alan ve sadece odun üretimi sürekliliğini garanti eden böyle plan-

ları uygulamayı imkânsız hale getirmiştir. Bu nedendir ki; 1930'lu yılların ikinci yarısında genç Cumhuriyetin ormancılık politikasına yön veren Profesör Bernhard, hiç değilse orman alanları daralmasını diye, gençleştirmede ağaç türlerimizin silvikültürel isteklerini göz ardı ederek, ormanlarımızda **seçme-ce kesimlere dayalı** faydalanma metodları önermiştir. Amenajman planlarımız kimi küçük değişiklikler yapılarak 1955 yılına kadar bu yaklaşım esas alınarak planlanmıştır.

Ormancılığımızda bugünkü anlayışa yakın bir planlama; salt odun üretimini düzenleme amacıyla da olsa 1955 yönetmeliği ile başlayarak 1973 yılına kadar devam etmiştir. Prof. Dr. İsmail Eraslan, 1963 yılında örnek işletmeler için hazırlayıp o işletmeler için oluşturulan Teknik Yönetme Kuruluna kabul ettirdiği "*Örnek Devlet Orman İşletmeleri Amenajman Planlarının Düzenlenmesine, Uygulanmasına ve Yenilenmesine Ait Yönetmelik*" adlı bir yönetmelik ile çağdaş ormancılık anlayışını yakalamış ise de, Orman Genel Müdürlüğü'nün o günlerde içinde bulunduğu iş yoğunluğu (tüm ülkedeki amenajman planlarının 2. Beş Yıllık Plan dönemi içinde bitirilme zorunluluğu) nedeniyle bu yönetmelik örnek işletmeler dışında 1973 yılına kadar uygulamaya konulmamıştır.

İşte Eraslan'ın özelde orman amenajmanı alanında, genelde amenajman-silvikültür ilişkileri olmak üzere tüm ormancılık bağlamında ülke ormancılığına

yaptığı katkılar bu yönetmelik ile başlamıştır. Şöyle ki;

1) Maktalı ormanlarda yaş sınıfları metodu **46 yıl aradan sonra tekrar**, değişik yaşlı ve düşey kapalı seçme ormanlarında çap sınıfları metotları **ilk defa** orman amenajmanı planlamalarında uygulamaya girmiştir. Böylece; özellikle maktalı ormanlarda silvikültür tekniğine uygun ve denetlenebilir gençleştirme çalışmalarının nerede yapılacağı ilk defa belirgin hale geldiğinden, başarısız tensil çalışmalarının gerekçeleri anlaşılabilir hale gelmiştir. Başarılı tensil çalışmalarında ağaç türlerinin ekolojik koşullara ve biyolojisine uygun deneyimler tartışılarak **“bölgesel başarı hikâyeleri”** duyulmaya başlanmıştır.

2) Bakım alanlarında etaların tek bir kritere göre değil, birden fazla amenajman metodu yardımıyla saptanıp, plan ünitesinde cari olan **ekolojik ve sosyoekonomik koşullara göre kararlaştırılması** gerekli görülmüştür.

3) Daha önce duyulmayan aktüel ve optimal kuruluş kavramlarını planlama sürecine dahil ettiği için orman kaynaklarının potansiyel verime göre planlanması olanaklı hale gelmiştir. Böylece, salt mevcut aktüel alansal dağılım, servet ve artıma göre değil, olması gereken **alansal dağılım, servet ve artım kontrolüne dayalı** plan yapmak olanaklı hale gelmiştir.

4) Maktalı ormanlarda işletme sınıflarının idare sürelerini ve yaş sınıfları genişliğini (ağaç türü, karışım biçim ve

oranı ile meşcerelerin katlılık durumu gözetilerek silvikültürün öngördüğü genel gençleştirme süresi), seçme işletme sınıflarında çap sınıfı genişliği ve geçiş sürelerini, işletme sınıflarının ortalama verim gücü ve orman fonksiyonları (beklenen ekosistem hizmetleri) dikkate alınarak belirlenmesini öngörmüştür. Böylece **planlama sürecine olağanüstü bir esneklik** kazandırmıştır.

5) Düzenlenen amenajman planlarını sadece odun akışı sürekliliğini garanti eden tek amaçlı basit bir üretim planı anlayışından çıkartarak, ekosistem hizmetlerinin sürekliliğini de sağlayan, taleplerin optimizasyonuna dayalı çok amaçlı planlama yaklaşımını benimsemiştir. Tanımını yaptığı on temel orman fonksiyonu ile orman kaynaklarından çok amaçlı faydalanma ilkesini Türkiye ormancılığına sokarak, Türkiye'deki ormancılarının **“çoklu çevresel faydalanma”** kavramına işlerlik kazandırıp özellikle yaşanabilir doğal çevrenin biricik kaynağı ve destekçisi olan ormanlar üzerinden çevre sorunlarının çözümünde sayısal olarak katkı sunabilmemize olanak tanımıştır.

Prof. Dr. İsmail ERASLAN ile Ortak Anılarım

Avrupa'daki eğitim ve araştırma kurumlarında derin izler bırakan hocam Eraslan, insan ilişkilerinde son derece nazik ve sevecen, davranışları ile tam bir kent soylu idi. Beş yıllık ortak mesaimiz sırasında kızıp söylendiğine asla tanık olmadım. Kendisinin akademik hayatına yön veren

davranışlarından ilkinin kürsüye asistan olduğum 1 Kasım 1979 tarihinde yaşamıştım. Kürsüde işe başlamam münasebetiyle odasında yaptığım ziyaret sırasında bana verdiği ilk talimat; bilimsel alan itibarıyla çok yakın olduğumuz kürsülerin başkanlarını ziyaret edip kendimi tanıtmam olmuştur. Bu iş için bir hafta zaman tanımıştı. Zaman dolduğunda beni odasına davet ederek konuşmasına şöyle başlamıştı: *“Ünal bey, akademik hayatında zamanı geldiğinde belirli unvanlar alıp sen de hocalar sınıfına dâhil olacaksın. Eskiden insanlar hoca denildiğinde her şeyi bilen ve her soruna çözüm üreten kişileri hoca olarak kabul ediyordu. Günümüzde bilim ve teknoloji öylesine hızla genişleyip büyüdü ki, artık hiç kimsenin her şeyi kafasında tutup sorulduğunda cevap vermesi olası değil. Şimdi hocalıkta hüner her şeyi zihninde tutabilmek değil, sorulduğunda verilecek cevaba dair bilgilerin nerede olduğunu bilmektir. Bu nedenle sana vereceğim ilk görev, kürsü kütüphanemizde yığılı duran dergi ve makaleleri inceleyip Oxford sistemine göre sınıflandırmaktır. Bu görevi ifa ederken hem orman amenajmanı konusunda dünyada yapılan çalışmalarını öğrenecek, hem de lâzım olduğunda gerekli bilgiyi nerede bulacağını bilmiş olacaksın.”* Bu konuşma bilimsel kariyerim boyunca izlediğim en temel ilke olmuştur. Yaklaşık iki ay süren bu görev sonunda hocam beni odasına çağırarak doktora konumun Kazdağı Gökarnının Hasılat ve Amenajman Esasları olacağını belirtti beni

Türkiye’de yapılan hasılat çalışmalarna yönlendirmişti. Kattığım ders ve uygulamalar dışında kalan bütün zamanımı bu çalışmaları incelemeye harcamıştım.

Fakültemizin sınav dönemi bitince hocamın 1980 yılı yaz meşaim konusundaki planı da belli olmuştu. Birlikte Kazdağı Göknaarının Edremit Orman İşletme Müdürlüğü sınırları içinde kalan saf meşcerelerinde arazi çalışması yapıp örnek alanlar ölçecektik. Benim orman amenajmanı dışında, ormancılığın sosyokültürel boyutunun en yaygın konusu olan anıt ağaçlar ve tapulu ormanlar üzerindeki çalışmalarının ilk tohumu da bu arazi çalışmasının başlangıcında ekilmişti. Zeytinli üzerinden Ceyizderesini takip ederek Edremit Orman İşletmesinin Kazdağları zirvesindeki idare binasına doğru çıkarken olay şöyle gelişmişti; hocam beni örnek alan seçimleri sırasında hata yapmamam konusunda uyarma ihtiyacını hissetmişti. Şöyle ki; Anabilim Dalımızdaki eski hocalarımızdan Prof. Dr. Bekir Sıtkı Evcimen kendi çalışması sırasında anıtsal nitelikli ağaçların bulunduğu yerlerde örnek alan seçtiği için hesaplamalar sonucunda elde ettiği birim alan hacimleri normal değerlerin çok üzerinde çıkmıştı. Bilgisayar ve hızlı hesap makinaları henüz kullanımda olmadığı için o tarihlerde tüm hesapların el ile yapılması nedeniyle, bu hatanın düzeltilmesi kendisine iki yıla mal olmuş idi. Evcimen’in yaptığı; Antalya, Mersin ve Adana’da örnek alan ölçerken içlerinde

birer adet anıtsal nitelikte sedir ağacı bulunan dört envanter karnesini hesaplamalarına dahil etmesi idi. Eraslan Hocam, söz arasında Evcimen’in bu dört sediri daha sonra aynı bir makale ile değerlendirip uluslararası literatüre kazandırdığını, ancak makale ne kadar kıymetli olsa da sonuçta bu dört sedirin doktorasında iki yıllık bir gecikmeye neden olduğunu söylemişti. Benim de aynı hataya düşmemem ve anormal boyutlu ağaçların bulunduğu yerlerde örnek alan ölçmemem konusunda beni uyarmak istemişti.

Oysa ben, Evcimen’in makale konusu yaptığı sedirlerden çok daha kalınlarını, hem de orman halinde Antalya’da ve Adana’da 1974-1978 yılları arasında orman mühendisi olarak yaptığım envanter çalışmaları sırasında görmüştüm. 1974 yılı Temmuz ayında, Akseki-Güzelu’daki kamp yerinden hareketle Gündoğmuş sınırındaki Salamut Yaylasına doğru, taşlı patika yolda katır sırtında gider iken, bir taraftan Kıbrıs Barış Harekatı konusundaki gelişmeleri transistörlü el radyosundan dinleyip, bir taraftan da yanından geçtiğim şamdan görünümü dev sedir ağaçlarına bakarak, "amma da baba ağaçmış haa!" dediğim günleri hatırladım. Daha sonra Geriş Bölgesindeki Şadırvan Dağı kokurdanlıklarında, Kapaklı Alan denilen orman içi açıklığın tam ortasında, çökmeye başlayan akşamın alaca karanlığından ötürü uzaktan hayalet gibi gördüğüm "Çardak Katran" adı ile ün yapmış heybetli sedir ağacını anımsadım.

Avcıların üzerindeki çardağa çıkıp ayı ve yaban keçisi bekledikleri için yöre halkı bu ağacı Çardak Katran olarak tanımlamıştı. Gördüklerim bunlarla sınırlı değildi elbet. 1978 yılında Adana – Aladağların üst orman zonlarında karşılaştığım 30 m boylu, 450 yıldan daha yaşlı karaçamlar da birer dev görünümünde idiler. Sahip olduğu odun özelliklerinden ötürü halk arasında "Pos" olarak anılan bu karaçamların bazıları bir metreden daha kalın çaplı idiler.

Anlattıklarımı can kulağı ile dinleyen Hocam heyecan içinde bana ikinci bir hedef gösterirken şu cümleleri kullanmıştı; "Sana şimdi talimat veriyorum Ünal. Senin gördüğün o ormanlar, Türk ormancılarının gözü gibi koruyup gelecek nesillere bırakması gereken birer doğal mirastır. Gelişmiş Batı ülkeleri böyle ormanları bilimsel çalışmalar dışında hiç kimseye açmazlar. Senin şimdi doktora dışında en önemli görevin bu ormanları literatüre kazandırmaktır. Bu görev, doğal çevre ve çağdaş ormancılık bağlamında bilim adamı olarak bütün ömrün boyunca yapman gereken bir aktivite olmalıdır." dedi ve bu talimatı ile önüme bambaşka ufuklar açmış oldu (Asan, 2017). Ben de hem Hocamın tavsiyesine uyarak, hem de 1983 yılında yürürlüğe giren "Milli Parklar Kanunu" ile "Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu" nun getirdiği bilimsel boşlukları doldurmak amacıyla anıt ağaç ve ormanlar konusunda çok sayıda makale yayınladım. Ancak, akademik çalışmalarımın gelişmesinde

büyük emek ve katkıları bulunan ve Eraslan'ın yaş haddi ile emekli edilmesinden sonra anabilim dalımızın başkanlığını yürüten ve beni Dendrometri ve Hasılat Bilgisi derslerini vermekle görevlendiren Prof. Dr. Abdülkadir Kalıpsız – ki bu görevim 12 yıl sürdü- anıt ağaç konusundaki çalışmalarımı zaman kaybı olarak görüyordu. Beni özellikle hasılat konularına teşvik etmek amacıyla olsa gerek, her yayınım sonrasında şaka yollu *“Ünal Bey, orman amenajmanı ve hasılat konusunda bütün sorunları çözdün mü de bu konularda zaman harcıyorsun?”* diyerek bana sitem ediyordu. Durumu Eraslan Hocama aktardığımda bana şöyle cevap verdi. *“Ünal Bey, Abdülkadir Beyin çok kıymetli bir bilim adamı olduğunu tüm ormancılık camiası biliyor. Ama ne onun ne de benim bu camia dışında tanınırlığımız yok. Şayet bizim camiamız dışında bilinir olmak istersen ormancılığın kuru bilimsel yönü kadar anıt ağaç ve ormanlar gibi sosyokültürel yönündeki çalışmalarına, ara ara da olsa devam etmelisin.”* Bu tavsiyeye uyduğum içindir ki bu konuda elli adedin üzerinde yerli ve yabancı dilde yazılmış bildiri, makale ve kitabım bulunmaktadır.

Hocam Eraslan'ın akademik gelişmem üzerindeki katkıları bunlardan ibaret değil elbette. Kendisi, eğitim ve öğretimde öğrencilere verilen teorik ve pratik bilgilerin öğrenciler tarafından ne ölçüde alındığını ölçmek amacıyla yapılan sınavlarda sorulacak soruların nasıl

belirleneceği ve alınan cevapları değerlendirirken nasıl hareket edileceği konusunda da beni eğitmiştir. Hiç kuşku yok ki bu bağlamda Prof. Dr. Abdülkadir Kalıpsız'ın üzerimdeki emeğini de burada belirtmem gerekmektedir. Bu bağlamda Hocamla ilgili iki anımı, hoca aday akademisyenlere örnek olması amacıyla anlatmak istiyorum.

Eraslan Hocam bana öğrettiği her konuyu önce teorik olarak anlatır, sonra da uygulatarak konunun beynimde yer etmesini gerçekleştirirdi. Bu süreç, soru hazırlama ve sınav kâğıtlarını değerlendirme konusundaki ilke ve tekniği öğrenmem konusunda da böyle gerçekleşti. Hocamız, bitirme ve bütünleme sınavlarında öğrencilerin “Beylik soru” olarak tanımladıkları toplam elli adet civarındaki sorular arasından seçiyordu. Neden öğrencilere hep benzer sorular sorduğunu ve kimi önemli konuları atladığını merak ettiğimi kendisine sorduğumda beni şöyle yanıtlamıştı: *“Ünal bey, soruların tamamı, amenajman heyetlerinin her gün karşılaşmış oldukları konularla ilgilidir. O heyetlerde altı yıl mühendis ve başkan olarak çalıştığını düşünürsek bunu her halde en iyi sen anlamış olmalısın. Mesleğe yeni atılacak mühendis adayının her gün karşılaşacağı konuları bilmeyip nadiren karşılaşacağı bir konuda bilgi sahibi olsa ne olur ki. Senin sözünü ettiğin ekstrem konular ancak yüksek lisans ve doktora öğrencisine sorulur. Kime ne soracağını iyi bil ve bunu sakın unutma.”*

Sınav kâğıtlarını değerlendirirken nasıl hareket etmem gerektiğini ise bizzat uygulatarak öğretmişti. Bir sınav sonunda tüm salonlardan gelen ve içinde öğrencilerin verdiği cevaplar bulunan zarfları kendisine götürüp sınavın bittiğini söylemiştim. Hocam yaptığım sınav organizasyonu için teşekkür ettikten sonra zarflar arasından en incisini seçerek bana geri verip içindeki kâğıtları okuyup değerlendirmemi istemişti. Ben de artık hoca oluyorum duygusunun sevinci içinde, hemen sorular için bir cevap anahtarı oluşturup yazılan cevapları o anahtar ile karşılaştırmıştım. Sonuçta 25 öğrencinin beşi sınavı başarmış kalan yirmisi kalmıştı. Sonucu kendimden emin bir biçimde kendisine sunduğumda hocamın şu tepkisi ile karşılaşmıştım; *“Ünal Bey geçenleri şöyle bırak kalanlara neden puan vermediğini söyle.”* Cevabım çok kısa olmuştu; *“Kafadan atmış hocam. Ya tutarsa demiş”* *“Ünal Bey, öğrencinin kafadan atmış olmasıyla değil, kafadan attığını sandığın doğruların cevap içindeki oranı ne? Sen ona bak. Her soru 10 puan olduğuna göre içinde üç adet doğru varsa öğrenciye 3 puan vermek gerekir. Lütfen sınav kâğıtlarını bu gözle yeniden oku.”* Bu şekilde yaptığım değerlendirme sonucu birkaç öğrenci daha başarılı olmuştu. Ancak benim kişisel eğitimim bitmemiş idi.

Hocam başarılı olanları ayırdıktan sonra geriye kalanları neden bıraktığımı tekrar sordu. Cevabım yine çok kesin idi. *“Öğrenci cevabı başka soru ile karıştırmış*

hocam. Verdiği cevabın soru ile ilgisi yok." Hocam yüzünde sergilediği babacan bir ifade ile konuşmasını şöyle sürdürdü; "Uzun süren bu sınav maratonunda öğrencinin tek dersi orman amenajmanı değil. Sınav heyecanı ile soruyu karıştırmış olabilir. Yazdıkları farklı da olsa anlattıkları sandığı soruyu tam cevaplıyorsa nezaketen 3-4 puan vermek gerekir. Bizler yaptığımız sınavla öğrencinin orman amenajmanı konusundaki bilgi düzeyini ölçüyoruz. Öğrencinin cevapladığı soruyu sorsa idik zaten tam puan alacaktı. Demek ki, sormamış olsak da öğrencinin orman amenajmanı konusunda bilgisi var. O halde 3-4 puan vermenin hiçbir sakıncası yok. Git kalan öğrencileri buna göre yeniden değerlendir."

Aldığım talimat doğrultusunda yaptığım değerlendirme sonucu birkaç öğrenci daha başarılı olmuştu. Hocama durumu iletmiştim bana şöyle söylemişti: *"Sınav değerlendirmede dikkat etmen gereken hususları artık öğrendin. Şimdi zarftaki tüm kâğıtları bu ilkelere göre yeniden oku ve hepsini aynı standarda göre değerlendir. Bir de başarılı öğrencilerin sınava giren tüm öğrenciler içindeki oranına bak. Bu oran ileride senin vereceğin derslerde yaklaşık %40 olmalı. Daha aşağısı iki anlama gelir. Ya sen soruları anlaşılır biçimde soramadın, ya da tüm sömestri boyunca dersi iyi anlatamadın demektir. Kendi hocalığını ileride böyle değerlendirirsin."*

Hocam Eraslan ile ilgili anılarımda sadece akademik konularla ilgili değildi elbet. Kendisi, yeri

geldiğinde zaman zaman hayatından ilginç kesitleri de benimle paylaşmış idi. Hocamın kendisiyle ilgili olarak benimle paylaştığı ilk iki anısını Kazdağlarındaki idare binasında dinlemiştim. İlk anı, kendisinin asistanlığa atanmasıyla ilgili idi. Biyografisinde de değindiğim gibi, Prof. Dr. İsmail Eraslan İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesindeki ilk asistanlık görevine, askerlik görevi henüz bitmeden başvurmuştu. Üniversitedeki Alman hocalar için Almanca bilen, yetenekli orman yüksek mühendisleri arandığını duyduğu için bu hocalardan adını şimdi hatırlayamadığım birisi ile ön görüşme yapmak amacıyla, üzerindeki subay kıyafeti ile o hocanın Ortaköy ya da Bebek'teki evine gitmişti. Zaman 2. Dünya Savaşı'nın başlangıç yılları ve Yahudi asıllı hoca Türkiye'ye Nazi zulmünden kaçarak sığınmış. Kapıyı açtığında karşısındaki İsmail Eraslan'ı asker kıyafeti içinde görünce o denli korkmuş ki, Eraslan bayılmak üzere olup fenalaşan hocayı yatıştırıp meramını anlatabilmek için yarım saat beklemek zorunda kalmış.

Hocamın benimle paylaştığı ikinci anıyı da yine Kazdağlarındaki idare binasında dinlemiştim. Olay Eraslan'ın Çatalca'da yaptığı ikinci askerlik görevi sırasında yaşanmış. Kendisi Trakya kış soğuklarında at sırtında titreyip dururken, bölükteki muvazzaf subayların soğuk havadan hiç şikâyetçi olmadıklarını görüyormuş. Bir gün dayanamayıp bir üstündeki subaya işin sırrını sormuş. Soru-

ya muhatap olan komutan Hocamın sorusunu *"Mataran yanında mı?"* biçimindeki bir soru ile karşılaşmış. *"Yanımda"* demiş Eraslan. *"Peki, içinde ne var?"* diyerek ikinci sorusunu sorunca üst subay, *"Su var"* cevabını vermiş Hocam Eraslan. Son cevabı işin sırrını açıklamış komutanın; *"Bu soğukta mataranda su taşırsan ıslanmış sıçan gibi titremekten asla kurtulamazsın. Isınmak istiyorsan mataranda su yerine konyak taşıyacaksın."* *"Bu konuşmadan sonra ben de hiç üşümedim"* diyerek sohbeti bağlamıştı Hocam Eraslan.

Kaynaklar

- Asan, Ü. 1995.** Eraslan 80 Yaşında. İÜ Orman Fakültesi Dergisi. Seri B. 45 (3-4): 1-4.
- Asan, Ü. 2013.** Orman İdaresi ve Planlama Dairesi tarafından 1963-2013 tarihleri arasındaki 50 yıllık gelişimi değerlendirmek amacıyla düzenlenen uluslararası sempozyumu açılış konuşması
- Asan, Ü. 2017.** Anıt Ağaç Kavramının, Fiziksel, Görsel ve Sosyokültürel Dayanakları. ISBN: 978-605-396. 298 sayfa.
- Eler, Ü. ve Asan, Ü. 2007.** Prof. Dr. İsmail Eraslan 90 Yaşında. İÜ Orman Fakültesi Dergisi, Seri B, Sayı 2, s. 37-44.
- Kalıpsız, A. 1985.** Prof. Dr. İsmail Eraslan'ın Biyografisi ve Yayınları. İÜ Orman Fakültesi Dergisi, Seri A, Sayı 1, s. 1-14.

KARIA'DA KÜÇÜK BİR ANTİK KENT: AMOS

Av. Murat KARABULUT, atlasmurat74@gmail.com

Ülkemizin en önemli turistik merkezlerinden Marmaris ve çevresinin en dikkate değer kalıntılara sahip antik kenti kuşkusuz Amos'tur. Antik kent Marmaris'in 24 km güneyinde, Turunç Beldesi ile Kumlubük Koyu arasındadır.

Kente ait en erken bulgular M.Ö. 6. yüzyıla aittir ve 5. yüzyılda Attika-Delos Deniz Birliği üyesi olan Amos'un adı Atina vergi listelerinde de geçmektedir. Roma döneminde Amos, Rodos Peraia'sı denilen Rodos karşısında kurulmuş, tiyatrosu bulunan üç antik kentten birisiydi (Diğerleri bugün Marmaris Hisarönü Köyüne yakın bir alanda bulunan Kastabos antik kenti ve çok nadir jeolojik oluşumlar sonucu ortaya çıkan ve giderek tükenen kumlarıyla ünlü Kedrai antik kentidir).

Amos ve çevresinde antik dönemde zeytin ve üzüm ticareti yapıldığı, şaraplarıyla ünlendiği biliniyor. Kentte zeytin yağı ve şarap için kullanılan bol miktarda kırk amfora parçaları bulunmuş. Bereketli topraklarının kiralınmasına ilişkin ilk yazıtlar 1950'li yıllarda Charles Bean kazılarında bulunmuşsa da, daha sonraki yıllarda kapsamlı kazı yapan Prof. Dr. Aşkıdil Akarca da bölgede çok sayıda yazıt ele geçirmiş. Günümüzde Amos kazıları Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Arkeoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mehmet

Gürbüz başkanlığında devam ediyor ve her yaz kente dair yeni buluntulara erişiliyor.

Antik kentin surlardan, kulelerden ve şehir kapılarından oluşan savunma sistemi günümüzde de etkileyici fakat kentin en belirgin yapısı tiyatrosu (Şekil 1). Yaklaşık 1000 kişilik seyirci kapasitesine sahip tiyatronun doğu yönündeki basamakları kısmen iyi durumda, ayrıca sahne binası yeri ve destek duvarı da seçilebilen tiyatronun, basamaklarından Marmaris'i görebilir, muhteşem manzaranın keyfini çıkarabilirsiniz (Şekil 2).

Tiyatronun hemen arkasında tiyatroya bitişik sarnıç rahatlıkla görülebiliyor. Helenistik ve Roma dönemi sarnıç örnekleriyle benzerlikler gösteren yapı, tiyatrodan daha sonraki bir dönemde yapılmış. Bölgenin dağlık oluşu ve su kaynaklarının yetersizliği sarnıç yapılarının daha çok sayıda yapılmasına sebep olmuş.

Antik kentteki bir diğer önemli yapı, son yıllardaki kazılarla gün yüzüne çıkmaya başlayan akropolisteki tapınak. Dor düzeninde yapılmış olduğu tahmin edilen tapınağın hangi tanrı ya da tanrıçaya adandığı uzun süre netlik kazanmamış. Tapınak yapısının Rodos Adası kutsal alanı Athena Lindia temenosuyla (etrafı duvarlarla sınırlanmış kutsal alan) çok benzerlik göstermesi bu tapınak alanının da

Athena'ya adanmış olabileceği savını güçlendirmiş. Akropolisin en tepe noktasında yer alan tapınak alanı manzaranın da en iyi izlenebildiği yerlerden.

Antik kentteki diğer tapınak Apollon Samnaios Tapınağı. Tapınak civarında bulunan phoibos epitheti (lakabı), tapınağın bölgede yoğun tapınım gören Apollon Samnaios'a atfedildiğini göstermekte. Bu alandaki kazılar kent tarihinin M.Ö. 10. yüzyıla kadar gidebileceğini gösteriyor. Tapınak alanında, kült heykeline (döneminde önemli ilgi görmüş tapınım heykeli) ait bazı parçalar ve adak eşyaları bulunmuş. Ayrıca tapınak ve tiyatro çevresinde bazı kırık heykel kaidelerine rastlanmıştır.

Bir yarımada şeklinde uzanan Asarcık Tepesinde yer alan antik kentin en göz alıcı kalıntılardan bir diğeri de kent surları. Surlardaki çift yüzlü duvarlar taş dolgu ile doldurularak kuru duvar tekniği uygulanmış. Kent savunması açısından doğal bir sur niteliğindeki güney yamaçlarda önceleri surla ihtiyaç duyulmadığı anlaşılıyor. Ancak son kazılarda daha yakın dönemde bu bölgede de sur kalıntılarna ulaşılmış. Kuzey ve güney yamaçlarda iki ana giriş ile kente ulaşılabilenkte.

Kentin nekropolisi (mezarlık alanı) ise kuzey surlarından batıya doğru devam ediyor. Mezarların büyük çoğunluğu pod-

Şekil 1. Amos Antik Kenti tiyatrosu. (Fotoğraf: Anadolu Ajansı - <https://www.aa.com.tr/tr/kultur/amos-antik-kentinin-sembolu-antik-tiyatro-ozgun-haliyle-ortaya-cikarildi/2765428>)

yumlu mezar tipinde yapılmış. Amos yakın çevresinde de askeri kuleler, çiftlik ve bir taş ocağı kalıntılara rastlanmıştır. İki koy (biri uzun sahiliyle Kumlubük, diğeri artık antik kentin adıyla anılan koy) arasında yer alan stratejik öneme sahip antik kent muhteşem manzaralara eşlik ediyor (Şekil 3). Bu bölgeye yapacağınız bir seyahatte harika manzaralar eşliğinde bu güzel antik kenti gezebilir, Kumlubük, Amos Koyu ve Turunç'un tertemiz denizinde bedeninizi ve ruhunuzu dinlendirebilirsiniz.

Maalesef bu gezinin acı bir hatırası olacak. 2021 yılı yazın-

da yüreğimizi dağlayan orman yangınlarında bu bölgedeki çam ormanlarının yok olduğunu görmek yürek burkuyor. Marmaris'in farklı bölgelerinde çıkan yangınlarda o yıl 9 bin hektardan fazla kızılçam ormanı yok olmuştu. Çocukluğumuzun yıllanmış çam ormanları maalesef artık yok. Ağaçlandırma çalışmaları yeniden başlamış, ancak çam ağaçlarının olgunluğa erişme hızları düşünüldüğünde bölgenin yeniden yeşermesi yıllar sürecek. Bölgede yanmış ağaçlar toprağın zarar görmemesi ve yeni yeşeren filizlere kısmi de olsa koruma sağlanması amacıyla çıkarılmamış ve

ekolojik restorasyon çalışmaları başlatılmış.

Orman yangınları, özellikle ülkemizin Ege ve Akdeniz bölgesinde, ormanlık alan içinde bulunan çok sayıdaki antik kenti de etkiliyor. Bazen çok büyük alanlarda bölgeyi etkisi altına alan yangınlar, bu bölgelerde yer alan antik kentlere de zarar veriyor.

Yangın sırasında devrilen ağaçlar, binlerce yıldır ayakta kalan kalıntılara zarar verirken, yangın sırasında ortaya çıkan kül, is duman da kalıntılar üzerinde olumsuz etkiler bırakıyor. Bu konuda farkındalığın artması

Şekil 2. Amos Antik Kenti tiyatrosundan Marmaris Körfezinin eşsiz manzarası.
(Fotoğraf: Wikipedia.org - https://tr.wikipedia.org/wiki/Amos#/media/Dosya:Amos_theatre.jpg)

Şekil 3. Amos Antik Kentinin üzerinde bulunduğu Asarcık Tepesinin kuzeyinde Amos ve güneyinde Kumlubük Koyları yer almaktadır (Fotoğraf: Aktüel Arkeoloji - <https://aktuelarkeoloji.com.tr/kategori/guncel-kazilar/73-yil-aradan-sonra-amos-antik-kenti-nde-arkeolojik-kazilar-yeniden-basladi>).

ve halkın bilinçlenmesini sağlamak amacıyla yoğun ormanlık alan içinde bulunan antik kentlerde zaman zaman etkinlikler düzenleniyor.

Ege ve Akdeniz Bölgesindeki antik kentlerin %90'ı yoğun ormanlık alan içinde ya da yakınında bulunuyor. Ayrıca dağlık bölgelerde bulunan bazı antik kentlere ulaşımının zor olması, olası bir yangında müdahale güçlüğü sorununu da beraberinde getiriyor.

Orman yangınları binlerce canlı türünün yaşam alanını yok ediyor, tarım arazileri kullanılamaz hale geliyor, mevcut su kaynakları kirleniyor. Bu yangınların büyük çoğunluğu insan kaynaklı sebeplerden meydana geliyor. Bu durum bilinçlenmenin, eğitimin önemini bir kez daha hatırlatıyor bizlere.

Özellikle bulunduğunuz bölgede yangın sezonunun bilinmesi, ateş yakmanın tabii olduğu düzenlemelere uyulması, şiddetli rüzgâr tahminlerinde ateş

yakmaya ilişkin faaliyetlerin çok kontrollü yapılması, yanan izmaritlerin, cam, plastik parçalarının kontrolsüz şekilde ormanlık arazilere atılmaması yangınların önlenmesinde büyük önem arz ediyor.

Umarız tüm dünyada orman yangınları konusunda bilinçlenme artar ve özellikle yaz aylarında insan hayatı ve doğal hayatta büyük kayıplara neden olan bu yangınlar hayatımızdan kalıcı olarak çıkar.

Sağlık ve sevgiyle...

ORMANCILIKTA BİTMİYEN SENFONİ¹

Derleyen: Rumi SABUNCU, Orman Yüksek Mühendisi, rumisabuncu@gmail.com

Kaş Çevre ve Kültür Derneği tarafından 10-11 Şubat 2024 tarihlerinde Kaş Çevre Sorunları Paneli düzenlendi. Panel ile ilçenin geleceğini tehdit eden çevre ve planlama sorunları, gündemdeki bölünmüş yol projesiyle ilgili gelişmeler ve çözüm arayışları konunun uzmanı akademisyenlerce masaya yatırıldı. Bu kapsamda TOD Genel Başkanı Ahmet Hüsrev ÖZKARA tarafından devlet ormanlarında ormancılık dışı amaçlarla yapılan tahsisler konusunda bir sunum yapıldı. Genel Başkan ÖZKARA'nın sunumunda ifade ettiği konular aşağıdadır.

Öncelikle Kaş Çevre Sorunları Panelini düzenleyen, emek veren tüm arkadaşlara içtenlikle teşekkür ediyorum, tüm değerli katılımcılara da saygı ve sevgilerimi sunuyorum. Türkiye Ormancılar Derneği Genel Başkanı olarak görev yapıyorum. Orman mühendisliği yanında A.Ü. Hukuk Fakültesi mezunuyum ve avukatlık da yapıyorum. Size bugün **“Ormancılıkta Bitmeyen Senfoni”** anlatmak istiyorum. Yani neden sürekli olarak orman alanları ile ilgili bir tartışma devam ediyor, niye bir türlü bu tartışma sonuçlandırılmıyor, temel sebep nedir? Konuyu daha iyi anlayabilmemiz bakımından Cumhuriyetin ilk yıllarından bugüne kadar

gelişmeleri özetlemeye çalışacağım. O nedenle beni sabırla dinlerseniz teşekkür ederim. Cumhuriyetin ilk yıllarında, savaşta yeni çıkmış, yokluklar içerisinde sıkıntılı bir süreç yaşandığı için ormanlardan faydalanılma düşünülüyor. Orman yolları henüz inşa edilmemiş ve imkanlar kısıtlı, bu nedenle yurtdışından gelen müteahhit firmalar eli ile bölge bölge odun hammaddesi üretimi yapılmaya çalışılıyor. Müteahhit firmalar orman yolları olmadığı için üretim yapılan ormanlara dekovil hatları inşa ediyorlar ve hızlı bir şekilde üretimi gerçekleştirip emvali (tomruk vb.) orman dışına taşıyorlar. Bu süreçte ormanlara ciddi ölçüde zararlar veriyorlar, çünkü tek amaçları en kaliteli emvali bir an önce ormandan çıkarmak, müteahhitleri ormanların devamlılığı ilgilendirmiyor.

Bu durumdan rahatsız olan ve Orta Avrupa'da özellikle de Fransa, Almanya, Avusturya'da yaşayan ormancılıkla ilgili değerli bilim insanları Türkiye'de ormanlar aleyhine yaşanan bu olumsuzlukları Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'e iletiyorlar. Bilim insanları durumu şöyle ifade ediyorlar: Sizi anlayabiliyoruz, bir an önce ekonominizi ayağa kaldırmak istiyorsunuz ve bunu yapabilmek için de ormanlara ihtiyacınız var. Ancak

sürdürülmekte olan üretim şekli ormanlarınıza geri dönüşü olmayan zararlar veriyor, ormanlarınızda büyük tahribat var. Ülkemiz devlet ormanları, mültezimlere kiralanarak, müteahhitler eli ile işletildiği bu dönemin adı İLTİZAM ve TAAH-HÜT dönemidir. Yani bu üretim şekli ormanlarda herhangi bir teknik planlamaya, bir silvikültür tekniğine uygun bir anlayışla değil sadece odun hammaddesi üretimine dayanan “kes götür” mantığı ile yürüyor. Dolayısıyla Mustafa Kemal ATATÜRK bir süre sonra bu durumun farkına vanyor ve iltizam işletmeciliğinin sonlandırılması konusunda yabancı uzmanlardan da destek alınarak yürütülen çalışmalar sonucunda 1937 yılında çıkan 3116 sayılı yasa ile “Ormanların İltizam Mukaveleleri ile İşletilmesi Usulüne” son veriliyor. Aynı bilim insanları ormanların bilimsel esaslar çerçevesinde işletilebilmesinin ancak belirli kural ve kurullar eliyle, devlet orman işletmeciliği şeklinde olabileceğini anlatıyorlar.

İlk olarak 1937 yılında ormanlarla ilgili 3116 sayılı Orman Yasası çıkarılıyor. Bu yasayı aranızda belki daha önce duymamış olanlarınız vardır ama bizim mesleğimiz açısından, bize göre bir milattır, o dönemde Türkiye'deki ormanların korunması bakımın-

¹ TOD Genel Başkanı Ahmet Hüsrev ÖZKARA'nın Kaş Çevre Sorunları Panelindeki Konuşması

dan çok kıymetli bir yasadır. Bu yasal süreç devam ederken, II. Dünya Savaşı'ndan sonra 1945 yılında, ormanlarla ilgili geçmişten gelen mülkiyet problemlerini çözmek için o günkü siyasi iktidar, devlet ormanları dışında kalan ormanları devletleştirmeye karar veriyor ki bu ormanlar ülke toplam orman alanlarının %1'inden çok daha az bir paya sahiptir. En nihayetinde 1945 yılında 4785 sayılı yasa ile devlet mülkiyeti dışında kalan ormanların devletleştirilmesi gerçekleştiriliyor. Tabi o günkü koşullarda vatandaşa belirli bir bedel ödenmeden, ben yaptım oldu mantığı ile yapılan bu kamulaştırma toplumda infiale neden oluyor ve asıl mülkiyet problemleri bundan sonra başlıyor. Çünkü vatandaşın Osmanlıdan gelen tapuları ve kazanılmış hakları var, bunları öne sürüyorlar. Bu çerçevede, T.C tarihindeki en büyük orman yangınları da o tarihlerde ortaya

çıkıyor. Oluşan tepkiler üzerine devletleştirilen ormanlardan bir kısmı 24/3/1950 tarihli ve 5658 sayılı yasayla eski maliklerine iade ediliyor. Ancak konu, 1961 Anayasası ilan edilene kadar bu şekilde sürüncemede kalıyor.

Sadece yasalarla ormanların korunmayacağı, ormanların anayasal güvenceye de kavuşturulması gerektiği düşüncesi ile 1961 Anayasası'nın 131. Maddesinde ormanların ve orman köylüsünün korunmasına ilişkin hükümlere yer veriliyor. O günün koşullarında birçok alanda toplum lehine önemli kararlar üretmiş 1961 Anayasasındaki bu düzenlemeyi takdire şayan buluyorum. Güç odakları nasıl bu maddelerin Anayasa'ya konulmasını etkileyememiş onu da düşünmek lazım. Biliyorsunuz bu tarihten sonra her on yılda bir askeri darbeler oluyor. Anayasaya bu maddenin konulmasından 9 yıl sonra 1970 yılında, o günün siyasi iktidarı

aslında mülkiyet hakkına da sahip olmayan, ormanlarda işgalci durumundaki zilyet sahiplerinin baskısını nasıl göğüslerim adı altında bir taviz veriyor ve 131. Maddeye şu hükmü ekliyor "bilim ve fen bakımından orman özelliğini kaybetmiş olma." 26.06.1973 tarihli ve 1744 sayılı kanunun 2'nci maddesiyle 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2'nci maddesi değiştiriliyor, getirilen değişiklikle, "15/10/1961 gününden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş, su ve toprak rejimine zarar vermeyen ve orman bütünlüğünü bozmayan tarım alanları, hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan yerler ile yerleşim sahalarının orman sınırları dışına çıkarılacağı" şeklinde düzenleniyor. "Bilim ve fen bakımından orman özelliğini kaybetmiş olma" ifadesi hiçbir bilimsel esasa dayanmayan ve bizim mesleğimiz açısından da kabul edilemeyecek bir ifa-

dedir. Hepimiz coğrafya, orman, orman ekosistemi hakkında az çok bilgi sahibiyiz. Hiçbir zaman orman, orman vasfını kaybetmez, böyle bir şey yok. Orman rejimi içinde kalan yabancı yaşamın otlandığı, üzerinde ağaç olmayan orman içi açıklıklar ve orman toprağı da orman sayılır. Dolayısıyla bu ifade tamamen bir yanıltma, gerekçe oluşturma çabasından başka bir şey değildir.

1970 yılında Anayasa'nın 131. Maddesine giren bu yeni düzenleme ile ortaya çıkan tartışmalar 2012 yılında çıkarılan 6292 sayılı yasaya kadar devam ediyor. 6292 sayılı yasa ile (2B), tabiri caiz ise orman alanları mahvediliyor. Neden bu ifadeyi kullanıyorum? 1970 yılından günümüze kadar 645.000 hektar yani 6.450.000 dönüm orman alanı bu maddeye göre orman rejimi dışına çıkarıldı da ondan. Şimdi gerçekten büyük bir maliyet bu. Kime yapıyorsunuz bu iyiliği ihtiyaç sahibi orman köylüsü lehine mi? Hayır orman alanlarını işgal eden, işgalinden sonra da el değiştirmiş, rant kaygısı içinde olanlar için. 1970 yılında ilk olarak Anayasa'ya giren orman dışına çıkarma ile ilgili hükümler, 1982 Anayasası ile kapsamı daha da genişletilerek devam ettiriliyor. Yani 6831 sayılı kanunun bazı maddeleri, 27.09.1983 tarihinde yürürlüğe giren 2896 sayılı kanun ile değiştiriliyor. 6831 sayılı kanunun ikinci maddesini değiştiren, 1744 sayılı kanunun ikinci maddesi de bu kanun ile değiştirilerek, "orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar gö-

rülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler ve 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden; su ve toprak rejimine zarar vermeyen orman bütünlüğünü bozmayan tarım alanları, hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler ile yerleşim sahalarının orman sınırı dışına çıkarılması" şeklinde düzenlemiştir. Halk arasında 2B olarak bilinen madde ile Türkiye'de ormanlarla ilişkili mülkiyet problemi artarak devam ediyor. Ben konuşmanın başında bitmeyen senfoni derken bitirilmek istenmeyen, bitirmemek için çeşitli yol ve yöntemleri deneyen bir anlayışın yeni yasalarla birlikte nereye evrildiğini anlatacağım.

1981 yılında yapılan bu değişiklik, 1982 Anayasası ile birlikte tarihte ikinci "af"tır. Birinci af 1961 Anayasası'nın beraberinde getirdiği 15.10.1961 tarihinden önce orman vasfını yitirmiş olan yerlerle ilgilidir. İkinci af ise 1982 Anayasası ile birlikte getirilen 2B' dir. Yani Anayasa'ya konulan bu ek hükümlerle orman alanlarından tanımlanan bu yerleri çıkarıyorsunuz demektir. Malesef 1982 Anayasası'nda ormanlar aleyhine yapılan bu değişiklik sorunları çözmek yerine, giderek toplumdaki beklentileri daha da arttırmış ve beraberinde yeni problemleri de getirmiştir. Daha önceki tarihlerde de 2B ile ilgili çalışmalar yapılmış, ancak kimse uygulamaya konulması konusunda teşebbüste bulunulamamıştı. Söz konusu çalış-

malarn, yasal değişikliklerin tamamı AKP iktidarı döneminde gerçekleştirilmiştir. Ben 2000'li yılların başında genel müdür olarak görev yapıyordum ve o yıllarda konuyu yakından takip ediyordum. 473.000 hektar 2B'ye konu orman alanı vardı. 2012 yılında çıkarılan 6292 sayılı yasa ile (2B olarak adlandırılan) orman niteliğini yitirdiği için orman sınırları dışına çıkarılan alan ise 645 000 hektardır. Bu sahanın yaklaşık 40 000 hektarı İstanbul Ümraniye, Antalya Kepez gibi yerleşim yerine dönüştürülmesine fırsat verilmiş ormanlık alanlardı. En az 150-200 bin hektarı ise kırsalda mera amaçlı, hayvancılık için kullanılan alanlardı. Yani bu değerli alanları bu şekilde hesapsız kitapsız gözden çıkarmamak gerekiyordu. Ama ne yazık ki devlet çok kolay bir şekilde elindeki bu değerli orman varlığını terk etti. 6292 sayılı yasa ile getirilen en tehlikeli hükümlerden birisi de yaylalarla ilgili olanıdır. Biz o zaman bu yasa değişikliği ile ilgili çok yazdık çizdik, getireceği tehlikeleri anlattık ama ne yazık ki ana muhalefet partisi CHP bu yasaya itiraz etmedi. 6292 sayılı yasa ile birlikte öncelikle orada işgalci durumunda olanlar adına hak sahipliği tespiti yapıldı ve belli bir bedel karşılığında bu alanlar ormandan çıkarıldı. OGM bu işlemlerin hiçbirine itiraz etmedi, ormanların bölünmesine, parçalanmasına göz yumdu. Son 10 yılda orman bitişğinde ve içindeki yerleşimlerde çıkan ve ormana sirayet eden yangın sayısında ciddi bir artış gözlenmektedir. Bu artışın 2012 yılında çıkan ve 2B yasası ola-

rak bilinen düzenlemeden sonra olması hiç de tesadüf değildir, çünkü orman yangınlarında en önemli faktör olan insan-orman teması çok artmıştır. Ayrıca bu duruma yaylalardaki aşın hareketliliğin de etkisi olduğu düşünülmektedir. 31.12.2011 tarihinden evvel yapılmış, hakkında müsadere (el koyma) kararı bulunanlar da dâhil her türlü bina ve tesisler (yayla evleri, müstematları), mevcut haliyle vaziyet planına işlendi ve kullanıcılarının tespiti işleminden sonra rayiç bedel üzerinden kiraya verildi. 2017 yılında kırsal alan yangın sayısı 2541 iken bu sayı 2020 yılında 3007'ye yükseldi.

6292 sayılı yasa ve 2B ile 645.000 hektar orman alanını orman rejimi dışına çıkartıldı, işgalcilerine verildi gitti. Bitti mi? Hayır bitmedi senfoni devam ediyor, 6292 sayılı yasanın akabinde 6 yıl sonra 2018 yılında 7139 sayılı yasa çıkarıldı. Bu da üçüncü aftır ve böylece işgal tarihi 28.04.2018'e çekildi. Anayasaya da aykırı olan 7139 sayılı yasa Cumhurbaşkanına şöyle bir yetki verdi: Orman olduğu kadastral olarak kesinleşmiş bir yeri Cumhurbaşkanı şu üç gerekçeye dayanarak ormandan çıkarabiliyor;

1) Tarım ve Orman Bakanlığınca, bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülme ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerler,

2) 19/4/2018 tarihli ve 7139 sayılı kanunun yürürlüğe girdiği 28/4/2018 tarihi ile üzerinde yerleşim yeri bulunan alanlar,

3) Yerleşim yeri oluşturulması uygun olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan yerler.

Cumhurbaşkanı bu üç gerekçe ile istediği alanı orman dışına çıkarabiliyor. Ülkemizde taşlık, kayalık olmayan orman alanı mı var? Hakikaten Sayın Cumhurbaşkanı bizleri yanıltmadı ve bu üç gerekçeye dayalı olarak 25 adet Cumhurbaşkanı kararı çıkardı, bir tane de Bakanlar Kurulu kararı çıkarıldı ve 3128 hektar orman alanı orman rejimi dışına çıkarıldı. Çıkarılan yerler öyle halkın yararına, kamu yararına yerler falan değil. Örneğin Fethiye'de en kıymetli 3 koyda, 1500-2000 m² parseller. Sayın Cumhurbaşkanının bir imzası ile kadastro çalışması yok sayılacaksa ya da değiştirilecekse, **bu durumda orman kadastrosu yapmanın anlamı var?** Daha önce de ifade ettim, ormandan çıkarılan bu yerler vatandaş için değil gerçekten güç sahibi olan şahıslar için. Örneğin Bodrum'da şahsa ait bir villanın tuvaleti ve müstematı, orman sınırı içinde kaldığı için yıkılması gerekirken, Cumhurbaşkanı imzasıyla Ocak 2023'te Resmî Gazete'de özel bir karar yayınlandı ve 117 m² alan orman dışına çıkarıldı. Bu kadar güce tapan, bu kadar gücün arkasında iş yapan bir siyasi iktidar daha önce Türkiye'de hiç olmadı. Yani hakikaten geçmişteki o bağırduğumuz, çağırduğumuz, eleştirdiğimiz insanların hepsine rahmet okutuyorlar. Bodrum'daki o işgal edilmiş olan 117 m² orman alanı Cumhurbaşkanı kararı ile bir gerçek

kişi lehine ormandan çıkarılınca komşusu dava açıyor ve diyor ki efendim bende aynı yerde işgalciyim benim de orda yerim var, ben neden aynı imtiyazdan yararlanamıyorum. İşler bu noktaya gelmiş durumda.

En son 7442 sayılı Orman Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, 05 Nisan 2023 Tarihli ve 32154 Sayılı Resmî Gazete'de yayımlandı. 1956 tarihli Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6831 sayılı Orman Kanunu'nda AKP iktidarı dönemine (2002) kadar, yani 46 senede, sadece **15 kez değişiklik** yapılmış. 2002'den bu yana geçen 23 yılda ise Orman Kanunu'nda **36 kez değişiklik yapılmış**. Peki bu değişikliklerde ormanlar lehine bir hüküm var mı? Maalesef arkadaşlar ormanlar lehine yapılan hiçbir şey yok, sadece ve sadece işgalcilerin, rantçıların menfaatleri için bu yol ve yöntem hayata geçiriliyor. Dolayısıyla ormanlar üzerindeki tehdidin çok büyük olduğunu söyleyebilirim. Benim şu ana kadar anlattıklarımın hepsi tarihsel süreç içinde yasal olarak yapılan değişiklikler ve bunların getirdiği yeni sorunlardan ibaretti. Peki bu olaylar karşısında idare ne yapıyor? İdarenin tavrı ne? İnanır mısınız yasalarda getirdiği bu olumsuzluklara idare hiç tepki göstermiyor, uygulamakta hiç tereddüt etmiyor tam tersine kafa aynı kafa, yol aynı yol. Ne demek istiyorum? Biz ormancılar, ormanları üç ana başlık altında değerlendiririz;

1) Ekonomik amaçlı ormanlar, yaklaşık 9.770 milyon hektardır,

2) Ekolojik amaçlı ormanlar yaklaşık 11.206 milyon hektar,

3) Sosyal ve kültürel amaçlı ormanlar, yani içinde yerleşim ve diğer aktivitelerin yürütüldüğü orman alanları ki bunlarda yaklaşık 2.132 milyon hektardır.

Toplamda ülkemizde 2022 yılı hesaplamalarına göre 23,1 milyon hektar orman alanı var. Peki yaklaşık olarak ekonomik amaçlı ormanların normal kapalı olan 8 milyon hektarlık kısmı neyi ifade ediyor? Bu ormanlarda doğal dengeyi ve ekosistemi bozmadan ne kadar üretim yapılabilir? Ben yıllarca orman yönetim ve üretim planlarının (amenajman) yapıldığı bölümde mühendis ve başmühendis olarak görev yaptım. Bizim için önemli olan ormanların artımı ve devamlılığıdır. Biz üretim planlaması yaparken, orman yıllık ne kadar artım yapıyor bunun ne kadarını alırsak devamlılığı sağlarız, orman formu ve ekosistemin dengesi bozulmaz bunlara dikkat ederiz. Her alanda kullanılan çok genel geçer bir sözcük vardır sürdürülebilirlik, bizde bunun karşılığı devamlılıktır. Devamlılık ormancılığın temel ilkesi, olmazsa olmazdır. Amenajman planları yaparken daha önce yapılmış olan hacim tablolarını dikkate alarak, devamlılığı ve ekolojik dengiyi koruma ilkesi çerçevesinde normal kapalı doğal ormanlarda hektarda 3 m³ emval alacak şekilde hesaplamamızı yaparız. Toplam 8 milyon hektar üretim ormanı için bu 3m³x8 milyon ha= 24 milyon m³ eder. Siz eğer idare olarak ormanların verim gücü olan 24 milyon m³

üzerinde üretim yapıyorsanız bu ülkeye ihanet ediyorsunuz demektir. Arkadaşlar bu üretim rakamı 2000'li yılların başında 10 milyon m³ günümüzde 32 milyon m³'e çıktı.

Daha önce ifade ettiğim üzere ormanlar alansal olarak artmadı, sadece rumuzlar ve rakamlarla oynayarak kağıt üzerinde arttırıldı. Peki neye göre üretim 3,2 kat arttırıldı? Hangi veriye göre? Bu çok tehlikeli bir durum, sermayeden yemeye başladık. Aşırı üretim demek ormanların fonksiyonlarını yerine getirememesi demektir. Algı yönetimi yapıyorlar kesiyoruz ama dikiyoruz diyorlar. Arkadaşlar kesmek ve dikmek aynı şey değil. Neden böyle olduğunu şimdi izah etmeye çalışacağım. Biliyorsunuz ormanlar çok önemli karbon yutaklarıdır ve 5 yaşına kadar olan bir ibreli ağaç fidanı 2,2 kg karbon depolayabilir. 100 yaşındaki bir ibreli orman ağacı ise 37 kg karbon depolayabilir. Düşünebiliyor musunuz 15 kattan fazla karbon depolayan ağaçları kesiyorsunuz ve bu orman alanının yeniden aynı işlevi yerine getirmesi için 80-100 yıl bekliyorsunuz. Biz ülke olarak 2021 yılında Paris İklim Sözleşmesini imzalamış ve uluslararası platformda bir taahhütte bulunmuşuz, ormanlarımız koruyacağız hatta korumakla kalmayacağız geliştireceğiz demişiz, oysa odun üretimi için mevcut doğal ormanları verim gücü (artım) üzerinde kesim yapılıyor. Peki nasıl yerine getireceksin taahhüdünü?

Bu aşırı üretim sorunu arkasın-

da da her biri yılda 600.000 m³'ün üstünde odun hammaddeyi işleyen entegre orman ürünleri sanayi (lif yonga, mdf, sunta, palet üretimi) ve inşaat sektörü var. 2017 yılından bu yana bu sektörlerin sözcüleri şu teraneyi yapıyorlar; önceden yurtdışından ucuza odun hammaddeyi alabiliyorduk ancak Dolar ve Euro, TL karşısında çok değerlendi ve artık ithal edemez duruma geldik, dolayısıyla hammadde ihtiyacımızı kendi ormanlarımızdan karşılamak zorundayız. Ülkemizin dövizini boşa gitmesin, kendi ormanlarımız var oradan karşılayalım, ormanlar nasıl olsa yenilenebilir kaynaklar. Bu baskı karşısında şu anda devletin bu işi yöneten organı diz çökmüş vaziyette ve ülkenin her yerinde ormanlardan aşırı üretim söz konusu. Mevcut durumda yaşanan sel, heyelan, toprak kayması gibi felaketlerin ortaya çıkardığı can ve mal kayıpları ciddi zararlar doğurur. Ancak siz bu aşırı üretimlerle ormanların bütünlüğünü bozar, ekosistemleri görevini yerine getiremez duruma getirirseniz ormanlar, kendilerinden beklenen fonksiyonları yerine getiremez, bekçilik görevini yapamaz ve yukarıda saydığımız doğal afetler sıradan olaylar haline gelir, tarım alanlarını sellerden, toprak kaymalarından koruyamaz, yani tarımın sigortası olma işlevini yerine getiremez ve yaşam alanlarını tehdit eden doğal afetlere karşı mücadele veremez. Siz ağacı, çalısı, çürümüş dalları, yani ölü ve diri örtüsü ile bir bütünlük içindeki orman ekosisteminin dengesini bozarsanız yağışlar doğrudan yüzey-

sel akışa geçer ve önüne ne gelirse alır götürür. Üst havzada biriken o yıkıcı potansiyelin etkisini Giresun'da ve Kastamonu Bozkurt'ta gördük. Sel beraberinde taşıdığı materyalleri evlerin ikinci katına kadar doldurmuştu. Aklın yolu bir: ya doğaya insan gibi hizmet edeceksin ve onunla barış içinde yaşayacaksın ya da aksini yapıyorsan doğa seni cezalandıracak, bu kaçınılmaz bir durum.

Aşın üretim ve yarattığı olumsuzluklar yanında bir diğer sorun da dikili satış meselesi. Konuşmamın başında Cumhuriyetin ilk yıllarında ormanlara ciddi zararlar veren ormanlarda iltizam ve müteahhit işletmeciliğinden bahsetmiş, mahsurları ortaya çıktığında da bu işletmeciliğin terkedildiğini de ifade etmiştim. Şimdi bakanlık dikili satış yöntemi ile iltizam işletmeciliği mantığına geri dönmüş görünüyor. Bölge müdürlüklerinde üretim işleri müteahhitlere teslim edilmiş durumda. Orman alanları çok yönlü kamusal yararları nedeniyle kâr amacı ile işletilen yönetilen alanlar değildir, öncelik, ormanların devamlıklarının sağlanması ve korunmalarıdır. Tabii ki verim güçleri ve artım durumu göz önüne alınarak verimli ormanlardan odun hammaddesi üretilir ve piyasaya arz edilir. Bu üretim yapılırken de fonksiyonlarını devam ettirebilme ilkesi hep göz önünde tutulur. Ben orman mühendisliği yanında avukatlıkta yapıyorum ve dikili satışla ilgili davalarda giriyorum. Mahkemede hâkim usulsüzlük yapan müteahhide “ya kardeşim sen 49

nolu bölmeyi ihale ile almışsın ancak 50 ve 51 nolu bölmelere de girip kesim yapmışsın nasıl oldu bu diye” soruyor. Müteahhit “evet, doğru yanlışlık oldu, pardon hâkim bey” diyor. Arkadaş sen 50-60-70 cm çapındaki ağaçları kesmişsin en az 150-200 yıl lazım senin o pardon dediğin konuya. Bu dikili satış denen yöntemin en büyük dezavantajı orman koruma yönünden görülmektedir. Üretim faaliyetleri sırasında yetersiz denetim ve kontrol olması halinde suiistimaller olabilmektedir. Bir diğer önemli dezavantajı ise verim yüzdesinin hesaplanmasında ortaya çıkmaktadır. Bölmeyi teslim edecek hassas ölçümler yapılmadığı takdirde orman idaresi veya alıcı ciddi maddi zarara uğrayabilmektedir. Geleneksel üretim yönteminde orman kooperatiflerinin 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 34. maddesi gereğince sahip olduğu haklar, dikili ağaç satış yönteminde verilmemiştir. Dikili satışlarda alıcılar genelde büyük firmalardır ve bu nedenlerle önemli gelir kaybına uğrayan orman köylüsü küstürülmüştür, bu nedenle de orman yangınlarına bile müdahil olmaya yanaşmamaktadır. Bu sorunları çözmek için idare ne yapmaktadır, hiçbir şey. OGM alay eder gibi orman köylüsünü gönüllülük esasına göre orman yangınına davet etmektedir, adamın evi, ahır, hayvanları ve serası yanmaktadır. Neyin gönüllüsü? Orman köyleri yangın söndürme alet ve ekipmanları ile donatılarak acilen mükellef sistemine yeniden geçilmelidir.

Diğer bir konu endüstriyel ağaç-

landırma. Biz dernek olarak endüstriyel ağaçlandırmaya karşı değiliz. Çünkü biliyoruz ki dünyada da ağaçlandırmalar toplam orman alanının %7'sini oluşturmakta toplam odun hammaddesi üretiminin %50'sini karşılamaktadır. Kızılçam doğal ormanlarında idare süresi sonunda 1. bonitet alanlarda hektardaki artım en fazla 6-10 m³ iken ağaçlandırma sahalarında bu miktar 15 m³ ulaşabilmektedir. Orman Ağaçları ve Tohumları Islahı Araştırma Müdürlüğünce sürdürülen uzun hazırlıklar sonunda OGM tarafından Endüstriyel Ağaçlandırma Eylem Planı 2013 yılında tamamlandı. Planın yersel dağılımı orman işletme müdürlükleri temelinde yapıldı. Ancak bu eylem planına sadık kalınmadı. OGM Stratejik Plan ile 2019-2023 dönemi için endüstriyel ağaçlandırma miktarını %100 artışla 330.000 hektara çıkardı. Buna göre eylem planında, ağaçlandırma alanlarında kullanılabilen arazi meyli %30'dan az olması ölçütü, stratejik plan ile % 50'ye yükseltildi. Bu yüksek meyilde ağır tonajlı makine çalışması hem çok tehlikelidir hem de erozyona yol açar. Daha önce eylem planında olduğu gibi ayrıntılı planlama ve yersel dağılım da yapılmadı dolayısıyla kesim düzeni de bozuldu, daha büyüme çağına olan b-c (direklik, ince ağaççlık) yaş kategorisindeki meşcerelere de ağaçlandırma amacıyla girilmeye başlandı. Sonuçta endüstriyel ağaçlandırma bahanesiyle birçok yerde ormanlar üretime açılmış oldu. Açık söylüyorum kural ve şartlarına uygun olmadan bu işleri yapmak demek,

doğal yaşlı ormanları linç etmek demektir. Ormanların devamlılığını düzenli olarak sağlayamazsanız, doğru bir işletme düzeniniz yoksa artık o primer yapılar sekonder yapılara dönüşüyor, ana ağaç türleri değişebiliyor, doğal yapı bozuluyor.

Diğer önemli bir başlıkta ormanlarda verilen izin-irtifak hakları, bizim için en önemli konulardan biri. 1956 yılından AKP iktidarı dönemine kadar geçen 46 yılda 250.000 hektar orman alanı izin irtifaka konu olmuş. AKP iktidarı süresi boyunca (23 yıl) toplamda 560 000 hektar ormanlık saha izin irtifaka konu olmuştur. Hızı düşünebiliyor musunuz? Dikkatinizi çekerim 46 yılda 250.000 ha. 23 yılda yani yansı kadar sürede iki mislinden büyük saha izin irtifakla ormancılık dışı kullanımlar için tahsis edilmiştir. Her taraf delik deşik olmuş, orman bütünlüğü kalmamıştır. Her yer maden ve taş ocağı sahaları rezalet bir görünüm. Hepinizin dikkatini çekmiştir Antalya'dan Ankara'ya giderken 10. ve 30. km'lerde yolun sağında ve solunda taş ocakları diye yazıyor. Gelişmiş ülkelerde böyle bir şey olamaz, hiçbir zaman ön görünüm bölgesinde, gürültü kirliliği, görüntü kirliliği, toz, iş makineleri bu tür faaliyetlere izin verilmez. O bölgeden kim geçiyorsa ister yerli turist ister yabancı turist kafasında oluşan kanaat şudur; ya bu ülkede demek ki her şey sallapati herkes her istediğini, istediği yerde yapabiliyor. Doğaya, çevreye ve insanlara bir saygı ve özenme yok. İnsanlarda bu izlenimi bırakıyorsunuz. Şimdi

işletmesi sonlandırılmış bu eski taş ocağı ve maden sahalarında rehabilitasyon yapıyorlarmış. İşletmeciler dağ oymuş, ana kayaya kadar inmiş, şimdi senin oradan çıkarılan malzeme kadar malzemeyi çevreden bulman oraya geri koymanın maliyeti oradan çıkarılan taştan, mermerden daha maliyetli bunu biliyor musun? Bugün itibarıyla izin-irtifakla kaybettiğimiz orman alanı toplam 811.000 hektar. Bu verdiğimiz rakamların hepsi resmi rakamlar ve kuruşu kuruşuna doğru.

Son yirmi yıldır orman teşkilatı ehliyetsiz, liyakatsiz kadrolarca yönetiliyor ve bunun sonucunda da çok olumsuz sonuçlar alınıyor. Sadece orman yangınlarıyla ilgili bir örnek vereyim; son 12 yılda yanan orman alanının %141,6 ve son üç yılda ise %58,7 oranında artması tüm kamuoyunun dikkatini çekmiştir. Ülkemizde 2021 yılında gerçekleşen orman yangınları sonucunda yanan alan miktarı 2008- 2020 yılları arasında yılın bu dönemi (Temmuz- Ağustos) için kayda geçen yangınların ortalamasından 8 kat daha fazladır. 2021 yılında yaşanan büyük yangınlar esnasında Türk Ormancılığının kendini başarılı saydığı orman yangınları ile mücadele konusunda son yıllarda ne duruma düştüğü gün yüzüne çıkmıştır. Siyasiler yangını yönetmeye çalışmış, yetki kargaşası çıkmış, yangınla doğrudan sorumlu olan işletme müdürü, yangın şube müdürü ve orman bölge müdürü toplumu bilgilendirmek adına bir açıklama bile yapamamıştır.

Biz orman planlaması (amenajman) yaparken çalışma alanı olan ormandan deneme alanları (noktalar) alır, 25 m'lik ipi çekerek çevrilen alanda çeşitli gözlem ve ölçümler yaparak istatistiki veriler elde eder ve bu şekilde ormanın tamamına ilişkin projeksiyonlar yaparız. Ben işe başladığım yıllarda yani 1980'li yıllarda planlama yaptığım ormanlarda kafamı kaldırdığımda ağaçların tepelerinden gökyüzünü görmediğim ormanları hatırlıyorum. Bilmiyorum hiç böyle bir ormanda yürüdünüz mü, böyle bir deneyiminiz oldu mu? Müt-hiş bir duygu. Şimdi artık böyle bir orman kalmadı maalesef, ormanda yürürken kafanızı kaldırdığınızda masmavi gökyüzünü rahatlıkla görebiliyorsunuz. Artık ormanlarımızda kalın çaplı, koca gövdeli, ihtişamlı ağaçlar kalmadı, daha çok odun hasılası uğruna hepsini kestiler. Bu durum ister istemez hepimizi çok ciddi kaygıya itiyor. Orman ekosistemleri sürekli parçalanıyor; ormanlarımızda 10 hektardan küçük parçalar 11 yıl gibi kısa bir süre içinde (2008-2019) rekor bir oranla %118 artarak 55.484 adetten 120.789 adede çıkmıştır. Ekosistemin en önemli özelliği bütünlüktür. Eğer siz bir ekosistemin dengesini bozmadan, devamlılığını sağlayacak şekilde yönetirseniz o kendisinden beklenen işlevleri yerine getirebilir. Maalesef şu anki ormanların yönetim tarzı devamlılık esasını dikkate almayan, ormana kar işletmeciliği gözü ile bakan, ben yaptım oldu mantığına dayanan bir tarzdır. Bu durumu mutlaka kamuoyu-

na anlatmamız lazım, bu tehdidi göstermemiz lazım. Bu konuda hepimize görev düşüyor, ormanlar bize çocuklarımızın emaneti, herkesin sağlıklı bir çevrede yaşama hakkı anayasal bir haktır. Biraz önce arkadaşlarımız foklar konusundaki riskleri, tehlikeleri anlattı, nesli yok olma durumunda bir deniz canlısı, benzer riskler ve tehlikeler ormanlarımız ve içinde yaşayan canlılar içinde geçerli. Birçok alanda benzer sorunlar var, kötü idare söz konusu çünkü işin önemini anlamadan, kavramadan bir şeyi yönetmek mümkün değildir.

Ben geçmişte yaban hayatı ve avcılıkla ilgili bölümde genel müdürlük yaptım. O dönem geçerli olan yasa öyle ahım şahım ihtiyaçlara cevap verecek bir yasa değildi ama biz uygulamada yasal boşlukları nasıl doldurabileceğimize kafa yorduk. Önce çalışanları sonra yaban hayatı ile ilgili halkı, avcılar eğittik. Tam 70 000 bin avcıya eğitim olanağı sağladık, istenirse oluyor bunlar. Ama keşke iyi yasalar, liyakatli yöneticiler tarafından uygulanabilse.

Geldiğimiz noktada şunu rahatlıkla söyleyebilirim ormanlarımız süratle parçalanıyor, alanları daralıyor. Ama mevcut yönetim algı yönetimi yaparak, rakamlarla oynayarak kâğıt üzerinde orman varlığını artırıyor. 2011 yılında ülkemizin orman varlığı 21,2 milyon hektar iken 2023 de 23.2 hektara çıkardılar. Ağaçlandırılan alan belirli (700.000 ha.) ve bu farkı karşılamıyor bunu nasıl yaptılar geçmişte planlarda orman toprağı OT rumuzu ile ifade ediliyor ve icmalde ormansız alanlar içinde yer alıyordu, bu alanların üzerinde ağaç falan yok ya da birkaç tane var. Bunlar ne yaptığını biliyor musunuz? Daha önce OT-B (orman toprağı-bozuk) rumuzu ile ifade edilen meşcere tipini, bozuğı başa alarak B-OT ye dönüştürdüler ve böylelikle 3 milyon hektara yakın alanı orman varlığına aktardılar. Bunu şimdi topluma meziyetmiş gibi anlatıyorlar.

Size konuşmamın ortasında bazı rakamlar verdim, sadece 645.000 hektar 2B uygulaması ile orman rejiminden çıkarıldı. 811.000 hektar orman fiiliyatta izin-irtifakla ormandan çıkarıldı,

ancak kâğıt üzerinde orman olarak gözüktüyor. Ülkemizde bu gidişat iyi değil, Kaş'a gelirken Demre civarında oavadan ormanlık alana doğru hızlı bir yapılaşmanın devam ettiğini gördüm, daha önce böyle bir durum yoktu. Şu anda orman kadastro geçmiş, kesinleşmiş sahalarda başka bir dinamik gelişiyor, orman ağaçlarının altında zeytinlikler, fındıklıklar yüz bin hektarları buluyor. Şimdi siz o insanlara ne yapacaksınız? Yani kavga mı edeceksiniz? Gidip o işgal edilmiş alanlardaki ağaçları kesip yeniden orayı orman alanına mı dönüştürecek-
sınız? Ya da gidip o insanlara taviz mi vereceksiniz? Büyük bir olasılıkla iş taviz vermeye doğru gidiyor. Çünkü mevcut siyasi iktidar oy alma kaygısıyla, millet ormancılığı kılıfı altında ormanlardaki her türlü illegal faaliyetlere göz yumuyor. Bizim bu olaylarla baş edebilmemiz için burada bahsettiğim sorunları daha geniş platformlarda paylaşarak üzerine gitmemiz gerektiğini düşünüyorum. Beni sabırla dinlediğiniz için teşekkür ediyorum, başarılar diliyorum.

ÜÇ ÇEYREK ASIR SONRA YAPILAN ZİYARET

Dr. Nurettin ELBİR, Tarım ve Orman Bakanlığı, Teftiş Kurulu Başkanı (Emekli)

İstanbul'da ılık ve güneşli bir kış günü genç meslektaşım Erhan Kılıç'la arabamızla Ayazaga'da Orman Bölge Müdürlüğü Yerleşkesinin önünden geçerek Bahçeköy'e, Orman Fakültesine gidiyoruz. Kemerleri geçtikten sonra bentlere giden yolda arabamız ilerlerken yolun iki yanında sıralanmış anıt ağaç görünümlü çınarlar bizi selamlıyor. Üç çeyrek asır önceki öğrencilik yıllarımda yaya olarak yürüdüğümüz çınarlı yoldan geçerken

İstanbul'da Osmanlı Dönemi'nde Bab-ı Ali yokuşundaki anıt çınarların dallarına asılarak idam edilen insanlar için yazdığım şiirimi anımsıyorum...

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Orman Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Turgay Akbulut'un odasındayız. Erhan Kılıç meslektaşımın düzenlediği ve aldığı randevu gereği yıllar önce okuyarak feyiz aldığım Fakültemizin dekanı ile sohbet ederek öğrencilik yıllarımda anılarını dile getiriyorum.

Fakültemizin yerleşkesindeki değişiklik, yenilikler dile getiriliyor. 120 kişilik sınıfımızın ve demir karyolalarda bir arada yattığımız yatakhanelerin duvarlarını tamamıyla kaplayan sarmaşıklarla bezenmiş binalar, yeni ekleriyle varlığını koruyor. Yerleşkede yatakhane binası çevresinde dekanlık, öğrenci ve laboratuvar binaları ilk göze çarpan değişiklikler.

Sayın dekanla sohbet, öğrencilik yıllarımda mezuniyet için

Resim 1. Baltalık ormanın Prof. Dr. Fikret Saatçioğlu tarafından 1947-1950 yıllarında koruya tahvili esnasında diktiği karaçamların 75 yıl sonra görünümü (Fotoğraflar: Dr. Nurettin Elbir, Dr. Erhan Kılıç, Prof. Dr. Alper Hüseyin Çolak).

Resim 2. Baltalık ormanda 75 yıl sonra incelemeler.

son sınıfta öğrencilerin fakülte ormanına fidan dikerek baltalıktan kuru ormana dönüştürülecek meşe ormanını görmek istiyorum. Değerli Prof. Dr. Fikret Saatçioğlu hocamız son sınıfta silvikültür imtihanından önce bugünkü durumu ile yatakhannenin bitişiği ve arkasında bulunan meşe baltalığını koruya tahvil için 1947 yılından başlayarak her öğrencinin bu baltalık alanına 20 karaçam fidanı dikmesini sınav başarı kurallarına dönüştürmüştü. 1950 yılında silvikültür sınavından önce ben de diğer arkadaşlarım gibi 20 karaçam fidanı dikerek silvikültür sınavına girme hakkını kazanmıştım.

Erhan Kılıç meslektaşım ile fakültemizi ziyaret ederken mesleğimizin ilk uygulaması olan baltalığın koruya tahvilinde diğer arkadaşlarımla birlikte katıldığım silvikültür uygulamasının bugünkü durumunu görmek istediğimi vurgulamıştım. Gerçekten mutlu oldum. İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Orman Fakültesi Uygulama ve Araştırma Ormanı içinde yapılan baltalığın koruya tahvili uygulaması başarılı olmuş ve bozuk meşe baltalığı ormanında biz öğrencilerin diktiği karaçam fidanları 20 metreye kadar boy yapmış, en iyi derecede doğal budamanın gerçekleşmiş olduğunu gördüm. Toprak derin killi, gerenyum ve diğer floranın hakim olduğu bi-

rinci bonitet orman yetişmesine uygun bir toprak tekstürüne sahip.

Ancak ziyaretim sırasında geçen 75 yıllık süre içinde, tahvilde ormana ne gibi bakım müdahaleleri yapıldığı, dikilen karaçam fidanının ne kadarının yaşadığı, diğer bir ifadeyle koruya tahvilinde ne gibi müdahaleler yapıldığı hususunda herhangi bir bilgi alamadım.

Mesleğimizin bilimsel uygulama çalışmasına örnek olacak asra yakın bu ilk örneğin fakültemizin ilgili kürsü ve bilim insanları ile değerlendirilerek uygulama metot ve verilerini yayınlamaların en samimi isteğimdir.

Zira değerli hocamız Prof. Dr. Fikret SAATÇIOĞLU, Trakya baltalıklarını koruya tahvil tatbikat ve seminerlerinde beni bütün bu tatbikatlara iştirak ettirerek ilk uygulamaların öncü çalışmaları görme şansını vermişti.

Bu vesile ile yapılan teknik uygulama olarak bir Fransız metodundan kısaca söz etmek istiyorum. 1962-1965 yıllarında Almanya'da Freiburg Üniversitesi'nde baltalıkların koruya tahvili konusunda doktora yaparken hocam Prof. Dr. Abetz bir aylığına beni Fransa'da Nancy Üniversitesi Orman ve Su Fakültesi silvikültür kürsüsü hocası Prof. Dr. Silvy'nin yanına gönderdi. Fransızların baltalıkların koruya tahvili konusunda Almanlardan farklı olarak şerit baltalık metodu uygulamasını inceledim. Orta ve Güney Fransa'da meşe ve kayın baltalıklarının koruya tahvilinde, baltalık ormanını bir ağaç boyu genişli-

ğinde şeritler şeklinde keserek tebdil için ibrelili fidan dikerken aynı genişlikte baltalığı kesmeye tahvil sırasında yapraklı ağaçların yapraklarını toprak ıslahı, ekstrem sıcaklıklardan koruma, yaprak yapısının bozulmaması ve diğer biyolojik faydalar sağlanarak başarılı koruya tahvil çalışmalarını araştırdım (Doktora tezinde Fransız usulü baltalıkların koruya tahvil metodları daha detaylı bir şekilde işlenmiştir).

Diğer taraftan 40 yılı aşkın süredir hizmet gördüğüm Bakanlığımızın kurumlarından İstanbul Orman Bölge Müdürlüğü ve Kanlıca Orman İşletme Müdürlüğü bölge ve işletme müdürlerini ziyaret ederek, orman mühendisinin kamu hizmetindeki etkin çalışmalarını üzerinde bilgilendirmeden de büyük bir haz duydum.

Kutsal saydığım gönülden bağlı bulunduğum orman mühen-

disliği mesleğinde, meslektaşlarının ülkemize kazandırdığı İstanbul Belgrad Ormanındaki Atatürk Arboretumu'nu gezerek incelemekten gurur duydum. Doğa dostu orman mühendisi ve hocalarımızın İstanbul'a kazandırdığı Atatürk Arboretumu her yönüyle başarılı bir çalışmanın eseri olmuştur. Ziyaretim sırasında arboretumu gezdirerek tanıtan müdür ve diğer meslektaşlarıma teşekkür etmek zevki ne sahip oldum.

Satırlarımı burada tamamlarken 3 çeyrek asırlık bir süreden sonra bana feyz aldığım İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Orman Fakültesi, İstanbul Orman Bölge Müdürlüğü, Kanlıca Orman İşletme Müdürlüğü ve Atatürk Arboretumu'nu ziyaret ederek meslektaşlarımla buluşma ve ziyaret şansını veren değerli meslektaşım Dr. Erhan Kılıç'a kalbi teşekkürlerimi sunarım.

TÜRKİYE ORMAN KÖYLERİNDE KADIN

Dr. Nurettin ELBİR, Tarım ve Orman Bakanlığı, Teftiş Kurulu Başkanı (Emekli)

Ülkemizin dağ ve orman köylerinde yaşayan kadının (Ormancılıkta kadın) sosyal, kültürel, ekonomik ve folklorik yaşamını üççeyrek asırdır araştırarak, yurtiçi ve yurtdışı etkinliklerde sergi-konferans ve yayınlarla toplumumuzla paylaştım.

İki yıl önce, Türkiye Ormancılar Derneğinin düzenlediği Uluslararası Ormancılık Sempozyu-

munda IUFRO Başkanı Prof. Dr. PARATTO'nun önerisi üzerine, üççeyrek asırlık araştırmalarının dünya ormancılığı düzeyinde paylaşılması amacı ile IUFRO'nun işbirliği ve Avusturya Ormancılık Derneğinin sponsorluk desteği ile hazırladığım "TÜRKİYE'DE DAĞ VE ORMAN KÖYLERİNDE ORMANCILIKTA KADIN (1959-2009)" kitabım Almanca ve İngilizce olarak yayınlandı.

2023 yılı Mayıs ayında yayınlanan eserin önsözü, Avusturya Ormancılık Derneği Başkanı Ing. Johannes Wohlma-cher ve Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Hubert Hasenauer tarafından kaleme alınarak onurlandırılmıştır.

Avusturya Ormancılık Tarihi Yüksekokulu Öğretim Üyesi Bayan Elisabeth Johann tarafından IUFRO Araştırma Grubu

adına eserin içeriği ve dünya ormancılığındaki yerine değinilmiştir.

Eserde Dr. Nurettin ELBİR'in Türkiye'de orman köylerinde kadının sosyal, kültürel, ekonomik ve folklorik yaşamı konularında "Ormancılıkta Kadının Yeri" konusu değerlendirilerek araştırma süresinde renkli olarak çekilen fotoğraflarla belgelenmiştir.

Tarafımdan, ülkemizde ormancılıkta kadının yeri konulu çalı-

şmaları belgelendiren eserin, dünya ormancılığında bu konuda yapılmış olan ilk belgesel olması nedeniyle Uluslararası Ormancılık Araştırma Birliği Başkanı Prof. Dr. Parotta tarafından medya yayıncılık metotlarıyla yayınlanması önerisi tarafından onaylanmış ve medyatik yayınlar yapılmıştır.

Bu eserimizin ülkemiz ormancılığında orman köylüsü kadınlarımızın, tarihi süreç içinde ormancılık faaliyetlerinin her ala-

nında aktif çalışmasının uluslararası ormancılık alanında önemli yankı yarattığı gerçeğini kaydetmek isterim.

Eserin yayınlanmasında destek ve yardımlarını esirgemeyen IUFRO ve Avusturya Ormancılık Derneğinin başkan ve emeği geçenlerine teşekkür etmekten onur duyuyorum.

**Frauen in der
Forstwirtschaft in den
Berg- und Walddörfern
der Türkei**

**Women in Forestry in the
Forest- and Mountain
Villages of Turkey**

1959 - 2009

Nurettin Elbir

Ormanda odun üreten köylü ana evine dönüyor, Amasya Karlık-1999.

Kiraz toplayan kızlar,
Balıkesir Sındırgı 1968
(1998 yılında Dünya Bankası
koleksiyonuna alındı).

1968

Junge Mädchen aus der Kleinstadt Sındırgı in traditioneller Kleidung bei der Kirschenente im Garten. Ägäische Region, Provinz Balıkesir.

Young girls from the town Sındırgı in their traditional clothing are picking cherries in the garden. Aegean Region, Balıkesir Province.

Ormanlarında üretim yapan
Tahtacı Ailesi,
Adana Pozantı (1959).

1959

Provinz Adana, Waldfläche 42%
Adana Province, forest cover 42%

Waldarbeiterfamilie (Takhtacı), die im Schwarzkiefernwald als Team arbeitet. Im Hintergrund sieht man aus Ziegenhaar gewebte Zelte, die als Unterkunft dienen. Mittelmeerregion, Provinz Adana, Taurusgebirge.

Forest workers family (Takhtacı) working as a team in the black pine forest. In the background there are tents woven from goat hair which serve as accommodation. Mediterranean Region, Adana Province, Taurus Mountains.

Tahtacı güzel Döndü
ailesine ekmek yaparken (1959),
(Döndü'nün bu fotoğrafı 2000
yılında Çek Cumhurbaşkanı
HAVEL'in evine misafir olmuştur).

1959

Ein Takhtacı-Mädchen bäckt für die Familie in einem aus Ziegenhaar gewebten Zelt Brot. Mittelmeerregion, Provinz Adana, Taurusgebirge.

A Takhtacı girl is baking bread for her family in a tent woven from goat hair. Mediterranean Region, Adana Province, Taurus Mountains.

TOD Genel Merkezi

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI MANSUR YAVAŞ'TAN TOD GENEL MERKEZİNE ZİYARET

Ankara Büyükşehir Belediye (ABB) Başkanı Mansur YAVAŞ ve beraberindeki heyet, 08 Şubat 2024 tarihinde, Türkiye Ormancılar Derneği (TOD) Genel Merkezine bir ziyarette bulundu. Ziyaretin ardından TOD üyeleri ve ABB çalışanları kahvaltıda bir araya geldi.

TOD Genel Başkanı Ahmet Hüseyin ÖZKARA yaptığı konuşmada; "Belediyelerle sivil toplum örgütlerinin iç içe olması ve yapılan çalışmalar konusunda karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmasının kendileri için önemli olduğunu, dernek olarak yapılan işlerin süzgeçten geçmesini, karar verici olmamakla birlikte gördüğümüz doğru ya da yanlış

yönleri paylaşarak belediyenin çalışmalarına katkıda bulunabileceğimizi düşünüyoruz. ABB Başkanı Mansur Başkan da bu nezaketi göstermiştir." dedi. "Mansur YAVAŞ'ın kendileriyle bir araya gelme talebi üzerine bu toplantının gerçekleştirildiğini" belirten ÖZKARA, TOD ve ABB ile yapılan protokol kapsamında ortak yapılan işlerden bahsetti. ABB ile dünden bugüne iş birliği içerisinde hayata geçirilen projeler hakkında ÖZKARA, şu bilgileri verdi:

"13 Mart 2022 tarihinde, Türkiye Acil Tıp Derneği ve ABB'nin ortaklaşa düzenlediği, Eymir Gölü ve çevresinde 14 Mart Tıp Bayramı Koşusu etkinliğine dernek

yönetimi ve üyeleriyle birlikte katıldık. Bu çabayı birlikte gerçekleştirdik.

29 Mart 2022'de ABB, TOD ve Bilim Ağacı Vakfı, doğa eğitimi ve spor etkinlikleri düzenleme konusunda bir protokol imzaladı. Bu protokol kapsamında ABB Başkanlığı Deprem Risk Yönetimi ve Kentsel İyileştirme Dairesi Başkanlığı ile Afet Gönüllüleri Projesini hayata geçirme sözü vermiştik ve gerçekten bu çalışmaları başlattık. Depremin ülkemizde temel bir sorun olduğunu görüyoruz ve toplumun bu konuda bilinçlenmesi çok önemli. Bu nedenle protokol çerçevesinde ağaçlandırma, spor ve kültürel etkinlikler başta olmak üzere özellikle gençlere doğa ve afet farkındalık eğitimlerinin verilmesini hedefledik. Derneğimizin konferans salonunda afet farkındalığı ve temel ilk yardım eğitimi verildi.

16 Ekim 2022'de ABB ve Bilim Ağacı Vakfı ile birlikte Ankara'nın Başkent oluşunun 99. yılı anısına düzenlenen "Başkent Ankara Koşusu"na destek verdik ve katıldık. Bu organizasyonu birlikte gerçekleştirdik.

5 Kasım 2022'de Yaşamkent'te "Afet Farkındalık Parkı Temel Atma Töreni"ni gerçek-

leştirdik. Bu tören, Bilim Ağacı Vakfı'nın arazisinde yapıldı. Bu çerçevede yapılan etkinliğe katıldık. Ayrıca TOD olarak, büyükşehir belediyesiyle bu tür çalışmalar önümüzdeki süreçte de devam ettirmek istiyoruz.

17 Haziran 2023'te yine ABB Başkanlığı ve Bilim Ağacı Vakfı ile birlikte "17 Haziran Çölleşme ve Kuraklıkla Mücadele Günü" kapsamında farkındalık etkinliği düzenledik. Derneğimize ait Kızılcahamam ilçesi Gümele köyüne yakın olan kırk üç dönümlük arazimizde, sembolik olarak ağaç dikimi gerçekleştirdik ve çölleşme ile ilgili konuları ele aldık.

Bu tür etkinlikleri yürütürken ABB, TOD TSM korosu ile yaptığımız

sanatsal faaliyetlerimizi destekledi. Bu etkinlikleri belediyenin salonlarında gerçekleştirdik ve önümüzdeki dönemde de bu çalışmaların hızlandırmak istiyoruz." dedi.

ABB Başkanı Mansur YAVAŞ ise yaptığı konuşmada, Gölbaşı ilçesi Karaoğlan Mahallesi'nde kurulan, Türkiye'nin en büyük tarım kampüsü ve rekreasyon alanı Başkent Ankara Kalkınma Projesi (BAKAP)'nden bahsederek, "Ankara için yeşilin büyük önemi var. Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk, Ankara'nın başkent oluşu sürecinde en büyük eksiğin yeşil olduğunu, orman ağaçlarının yeteri kadar Ankara'da olmadığını ve yeşil kuşak çalışması gerektiğini tespit etmiş. Biz de bu tespiti

önem veriyoruz. Beton mu, yeşil mi? Ben yeşili tercih ediyorum çünkü Ankara'da yeterince beton var ama yeşile ihtiyaç var." dedi. ABB'nin faaliyetlerinden ve projelerinden bahseden YAVAŞ konuşmasında; "BAKAP kampüsünün halka açık olması sayesinde Ankaralıların doğayla iç içe olabileceklerini, projeye ilk olarak 2019 yılında ağaçlandırma faaliyetleri ile başladığını ve 1. etabın tamamlandığını, tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin yapılacağı ve sektör uzmanlarının bir araya geleceği 2. etap çalışmalarının ise devam ettiğini" anlatarak sivil toplum kuruluşları ile işbirliğinin önemini vurguladı.

TOD Genel Merkez Basın Açıklamaları

ERZİNCAN İLİÇ-ÇÖPLER ALTIN MADENİ HAKKINDA BASIN AÇIKLAMASI

Kanada-ABD ortaklığındaki Anagold Madencilik ile Çalık Holding'in ortağı olduğu Erzincan'ın İliç ilçesindeki Çöpler altın madeninde, 13 Şubat 2024 tarihinde yığın liç alanına yığılmış malzemenin duraysızlık sonucunda kaymasıyla meydana gelen kütle hareketinde dokuz maden işçisi milyonlarca metreküp yığının altında kalmış, siyanür ve sülfirik asit içeren ve insan sağlığı için son derece tehlikeli olan yığının vadi boyunca yaklaşık 750-800m hareket ettiği belirtilmiştir. Öncelikle felakette kaybettiğimiz maden işçileri için milletimize ve ailelerine başsağlığı ve sabır dileriz. İlgili uzmanların senelerdir yaptığı uyanıların dikkate alınmaması, rant kaygısıyla yapılan düzenlemeler ve denetimsizlik, meydana gelen felaketin alt yapısını oluşturmuştur. Bölgedeki felaketin birincil sorumlusu işletmeciler firma ile siyasilerin birlikte kurdukları rant çarkı ve aç gözlülüktür. Bunun bedelini de maalesef bölgede yaşayan masum insanlar ve doğamız ödemektedir. Türkiye'de siyanürlü altın madenciliğinin Bergama Ovacık'ta uygulanmaya başlandığı 2001 yılından beri çevresel olumsuz etkileri nedeniyle gerek bilim adamlarının gerekse sivil toplum kuruluşlarının tüm uyanlarına rağmen günümüze kadar 20'ye yakın işletme bu yöntemle altın madenciliği yapmaktadır. Türkiye Ormancılar Derneği olarak, siyanürle altın madeni işletmeciliğinin nasıl yapıldığı ve alınması gereken önlemler konusunda bir açıklama yapmamız söz konusu değildir. İlgili meslek odaları ve bilim adamları bu konuda bilimsel açıklamalarını kamuoyu ile paylaşmışlardır. Biz Dernek olarak denetimsiz ve katma değeri düşük vahşi madencilik faaliyetleri nedeniyle ülkemizin doğasının ve ormanlarının

yok edildiğinin altını çizmekteyiz. Bunu da meslek uzmanlarımızın ve bilim adamlarımızın yapmış olduğu araştırmalar ve değerlendirmeler ile ortaya koymakta ve kamuoyu ile paylaşmaktayız. Ülkemizin saygın bilim insanlarından Prof. Dr. Celal ŞENGÖR'ün, sömürge ve vahşi madencilğe itiraz edenlere karşı uygun olmayan ifadelerine yönelik olarak 20.12.2023 tarihinde yapmış olduğumuz basın açıklamasında da belirttiğimiz üzere; Ülkemizde madencilik sektörünün doğa üzerinde olumsuz etkileri oldukça fazladır. Özel şirketler aracılığıyla yapılan ve ülkeye katkıları son derece düşük olan madencilik faaliyetlerine en büyük örnek altın madeni üretimidir. 2000 yılında altın üretimi yokken zaman içinde örneğin 2019 yılında yıllık 42 ton kadar altın üretimi yapılmıştır. 2022 yılında ise altın üretimi 31 ton olarak gerçekleşmiştir. Ancak bu altın üretimi kişi başına ortalama gelire yansımamıştır. Örneğin en fazla altın üretilen yıl olan 2019 yılında kişi başına gelir önceki yıllardan da altına düşerek 9.195 dolarda kalmıştır. Nitekim dünya genelinde en fazla altın ve diğer değerli madenlerin üretildiği ülkelere bakıldığında bunların çoğunlukla az gelişmiş ülkeler olduğu görülmektedir. Çünkü bu az gelişmiş ülkelerin madenleri çok uluslu şirketlerce ucuz işçilik ve sıfır doğa maliyetiyle çıkartılarak bir bakıma sömürülmektedir. Buradan da anlaşılacağı üzere küresel şirketlerin doğanın tahrip edilmesi yönünde bir kaygısı bulunmamaktadır. Kendi kar paylarını ve sermayelerini büyütme uğruna doğaya ve insana verilecek zararları göz ardı etmektedirler. Çöpler Altın Madeni İşletmesinin doğada yarattığı tahribat ve oluşturduğu tehlike TMMOB tarafından da pek çok

kez kamuoyuna açıklanmış, açılan davalarda sunulan teknik raporlarla da ortaya konmuştur. Bu felaket Çöpler Altın Madeni İşletmesinde yaşanan ilk olumsuzluk değildir. 2022 tarihinde işletmede siyanür içerikli solüsyon taşıyan boru hattında oluşan yırtılma nedeniyle siyanürlü solüsyon çevreye yayılmış ve TMMOB tarafından suç duyurusunda bulunulmuştur. Bunun neticesinde işletmeye para cezası kesilmiş ve faaliyeti durdurulmuş ancak gerekçesi belli olmayan bir şekilde durdurma kararı kaldırılarak şirket faaliyetlerine devam etmiştir. Çöpler altın madeninde meydana gelen faciada sorgulanması gereken bir diğer husus da söz konusu faaliyet için yargılama süreçleri ve ilgili uzmanların senelerdir yapmış oldukları uyanılara rağmen kapasite artışına ilişkin ÇED raporunu hazırlayan firma ve maden işletmecisi firma ile siyasiler arasındaki ilişkilerin ortaya konulmasıdır. Çöpler altın madeninde meydana gelen felaketin oluşmasında; günümüze değin yapılan tüm uyanlara kulak asmayanların, gerçekçi bilimsel araştırmalar yapılmadan faaliyete izin verenlerin ve gerekli denetimleri yapmayanların sorumlu olduğunun altını çiziyor, felaketten büyük bir üzüntü ve kaygı duyduğumuzu bir kez daha ifade ediyor, göçük altında kalan maden işçilerine bir an önce ulaşılmasını ve insan sağlığı için son derece tehlikeli olan yığın sebebiyle olabilecek her türlü olumsuzluklara karşı gerekli tedbirlerin acilen alınmasını bekliyoruz.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

19.02.2024

Türkiye Ormancılar Derneği Yönetim Kurulu

Batı Akdeniz Şube Etkinlikleri

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ BATI AKDENİZ ŞUBESİNİN 5. DÖNEM OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

TOD Batı Akdeniz Şubesi (TODBA) V. Olağan Genel Kurulu; 20-21 Ocak 2024 tarihlerinde çoğunluk sağlanamadığından, 27-28 Ocak 2024 tarihlerinde çoğunluksuz olarak Antalya Şube Merkezinde gerçekleştirildi.

Yönetim Kurulu Başkanlığınca, dernekler mevzuatı ve TOD Tü-

zümü gereği toplantı gündemi ve tarihleri üyelere, şube merkezindeki ilan panosuna asılan ilan ve sosyal medya aracılığı ile duyuruldu.

İlan edilen gündeme göre 27 Ocak 2024 günü 08.30-09.30 saatleri arasında yapılan kayıttan sonra saat 10.00'da TODBA 2. Başkanı İsmail İKİLER'in açılış konuşması, saygı duruşu ve İ-

tikal Marşı'nın okunmasının ardından divan kurulu seçimi yapıldı. Divan Kurulu Başkanlığına Prof. Dr. Ufuk COŞGUN, yardımcılığına Akın MIZRAKLI ve yazmanlığa da Uğur Melih ALKAN getirildiler.

Divan Kurulunun oluşumu sonrası konukların yapacağı konuşmalara geçildi.

Divan Kurulu

TOD Genel Başkanı Hüsrev ÖZKARA'nın konuşması

TOD Genel Başkanı Ahmet Hüsrev ÖZKARA yaptığı konuşmada; TOD Batı Akdeniz Şubesinin doğa ve çevre koruma konularında yaptığı başarılı çalışmalar için yönetim kuruluna ve üyelere teşekkür etti. Yeni dönemde derneğin gündeminde olan faaliyetlere ilişkin bilgiler vererek, başarılar diledi. Ardından söz alan TOD Denizli Temsilciliğinin

den üye Fikret ÇUVAÇ ise derneğin şube ve temsilcilikleri ile eşgüdüm içinde çalışmasının ve çoğulcu yönetimin öneminden bahsetti. Batı Akdeniz Şubesinin derneğin çalışmalarında öncülük ettiğini belirterek, başarılar diledi. Orman Mühendisi ve İyi Parti İl Başkanı Vahdet Afşin KARACAN ise 1924 yılında "Orman Mekteb-i Ali'si Mezunları

Cemiyeti" adı altında kurulan derneğin Türkiye Cumhuriyeti tarihindeki en eski sivil toplum örgütlerinden biri olduğundan bahsederek, kuruluşundan bu yana TOD'un, ülkemizdeki doğa ve ormanların korunmasında yol gösterici çalışmalara imza attığını hatırlattı. Son konuşmacı Şube başkanı Mustafa Necati BAŞ genel kurula, şubenin

Vahdet Afşin KARACAN'ın konuşması

TODBA Şube Başkanı Necati BAŞ'ın sunumu

3 yıllık faaliyetlerine ilişkin ayrıntılı bir sunum yaptı.

Verilen kısa aranın ardından yönetim ve denetleme kurulu raporları, Şube Başkanı Mustafa Necati BAŞ ve Denetleme Kurulu Başkanı Gürel ŞİRİN tarafından okundu, raporlar üzerinde görüş ve önerilerde bulunulduktan sonra yönetim ve denetleme kurullarının ibrası gerçekleştirildi.

Yönetim kurulu sayman üyesi Mehmet TÜRKKAN tahmini bütçe ve çalışma raporlarını

okudu, bütçe ve çalışma raporları genel kurulda görüşüldü ve onaylandı.

Dilek ve temennilerle genel kurulun birinci günü sonra erdi.

2. Gün genel kurul çalışması, Divan Kurulunun oy pusulalarını sayım kurulunu belirlemesi ile devam etti. Yönetim ve denetleme kurulları adaylarının yazılı olarak Divan Kuruluna başvuruları alındı ve alınmış olan adaylık başvuruları genel kurula duyuruldu. Yeni yönetim

ve denetleme kurullarının asil ve yedek üyelerinin, seçimine geçildi (10.00-17.00). Seçimin sona ermesinin ardından, Divan Kurulunun denetiminde sayım işlemi yapıldı, şube yönetim ve denetleme kurulu asil ve yedek üyeleri belirlendi.

Oy sayıma sonucunda Türkiye Ormancılar Derneği Batı Akdeniz Şubesi Yönetim Kurulu ve Denetleme Kurulu asil ve yedek üyelerinin aşağıdaki gibi olduğu anlaşıldı:

Denetleme Kurulu adına Gürel ŞİRİN'in konuşması

Sayman Üye Mehmet TÜRKKAN'ın konuşması

**YÖNETİM KURULU
ASİL ÜYELER**

Mustafa Necati BAŞ
Rumi SABUNCU
Mehmet TÜRKKAN
Ali KAVGACI
Bircan Arkan TEKİN

**YÖNETİM KURULU
YEDEK ÜYELER**

Halil SARIBAŞAK
Hüseyin ŞAHİN
Terzan GÜRBÜZ
H. Oğuz ÇOBAN
Abdurrahman ÇOBANOĞLU

**DENETLEME KURULU
ASİL ÜYELER**

İsmail İKİLER
M. Süleyman KAÇAR
Saime BAŞARAN

**DENETLEME KURULU
YEDEK ÜYELER**

Sultan Çelik UYSAL
Ali KAYA
Çağdaş PENEZOĞLU

Divan Kurulunca, yeni seçilen Yönetim ve denetim kurullarının üyeleri genel kurula duyurularak, TOD Batı Akdeniz Şubesi V. Olağan Genel Kurulu tamamlandı.

Marmara Şube Etkinlikleri

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ MARMARA ŞUBESİ 7. DÖNEM OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

TOD Marmara Şube Yönetim Kurulunun 02.01.2024 tarih ve 50 sayılı kararı ile 08 Ocak 2024 tarihinde ilan edilen, TOD Marmara Şubesi 7. Dönem Seçimli Olağan Genel Kurulu, TOD Tüzüğü'nün 36. Maddesinin b fıkrası hükümleri doğrultusunda çoğunluksuz olarak 03-04 Şubat 2024 tarihlerinde yapılmıştır.

03 Şubat 2024 tarihinde gündemin 1. maddesi gereği toplantı, TOD Marmara Şube II. Başkanı Prof. Dr. Gülen ÖZALP ALAGÖZ tarafından açıldı. Genel Kurul toplantısı, yönetim kurulu başkanlığınca, üyelere şube merkezinden ilan edilen gündeme göre; Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK ve silah arkadaşları için bir dakikalık saygı duruşu ve İstiklal Marşı okunmasının ardından açılış konuş-

malanı ve divan kurulunun oluşturulması ile devam etti.

Gündemin 3. maddesi gereği; Gülen ÖZALP ALAGÖZ, Saime KIRIT, Sezai KAYA, Galip UZUN, İ. Oğuz ŞEKER, Adnan KIR, Musa ŞAHİN tarafından verilen önerge doğrultusunda, Divan Başkanlığına Sedat AYANOĞLU, Başkan Vekilliğine Demet ÇAKIL, Yazman Üyeliğe ise Nail ÖZER oy birliğiyle seçildiler.

4. gündem maddesi kapsamında Şube Başkanı Sezai KAYA, Tarım Orman-İş Sendikası'ndan Abbas ŞAHİN, Tarım ORKAM-SEN'den Nadir ŞİMŞEK ve TOD Genel Başkanı Ahmet Hüsrev ÖZKARA konuşmalarını yaptılar. Yönetim kurulu çalışma raporu Şube Başkanı Sezai KAYA tarafından, Denetim Kurulu Raporu ise Hasan KANDİL tarafından okun-

du. Gündemin 6. maddesi gereği; okunan 6. dönem faaliyet raporu ve denetleme raporu üzerine görüşmeler yapıldı. TOD Marmara Şubesi üyeleri Öner DEMİREL, Ali GÜNEŞ, Doğanay TOLUNAY, Kenan OK görüşlerini bildirdiler. Yönetim Kurulu oy birliği ile Denetim Kurulu oy çokluğu ile ayrı ayrı olmak üzere ibra edildi. Ardından, Sezai KAYA ve Hasan KANDİL kurulları adına ibra için teşekkür ettiler. Şubenin gelecek dönem tahmini bütçesi, Galip UZUN tarafından okundu ve genel kurul tarafından geçici bütçe oy birliğiyle kabul edildi. Gündemin 9. maddesi gereği; yönetim kuruluna tahsilat ve ödeme yetkisi verilmesi hususu genel kurul tarafından oy birliği ile kabul edildi. Gündemin 10. maddesi gereği; TOD Marmara Şubesi üyelerinden

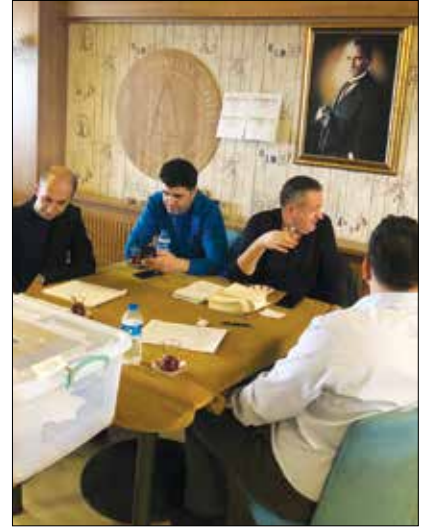
Salih SÖNMEZİŞİK ve Cabir AYDIN ülkemizde yaşanan ormancılık sorunlarıyla ilgili konuşmalarını yaptılar.

Seçime katılacak şube yönetim ve denetleme kurulu asil ve yedek üye adayları belirlendi ve Divan Başkanlığına başvuruda bulunan adayların seçim liste sıraları kura çekilerek belirlendi. Genel kurulun 1. günü, çalışmaların tamamlanmasıyla Divan Başkanı Sedat AYANOĞLU tarafından kapatıldı.

Genel kurulun ikinci gününde, gündemin 1. maddesi

gereği; TOD Marmara Şube Yönetim Kurulu ve Denetleme Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi, saat 09.00 itibarıyla başlatıldı. Seçim için bir (1) adet sandık kuruldu. Yönetim ve denetleme kurulları asil ve yedek üye adaylarının isimlerinin yer aldığı listeler seçim salonunda herkesin görebileceği yerlere asıldı. Saat 17.00 itibarıyla, oy kullanmak için sırada bekleyen üye bulunmadığı için oy kullanma işlemine son verildi ve sandık kapatıldı. 04 Şubat 2024 ta-

rihli oy kullanım çizelgesinde de kaydedildiği üzere, 115 üyenin oy kullandığı tespit edildi. Sandık açıldı ve zarfların sayımına geçildi. Sandıkta, 115 adet kapalı zarf olduğu tespit edildi. Seçime katılan adayların ve üyelerin huzurunda, zarflar tek tek açılarak oy sayım işlemine geçildi. Yapılan seçim sonuçlarına göre en çok oy alan adaydan başlamak üzere; şube yönetim ve denetleme kurulu asil ve yedek üyeleri aşağıdaki gibi belirlendi:

YÖNETİM KURULU

ASİL ÜYELER

Sezai KAYA
Musa ŞAHİN
Gülen ÖZALP ALAGÖZ
İ. Oğuz ŞEKER
Galip UZUN

DENETİME KURULU

ASİL ÜYELER

Saime KIRIT
Ali Erhan ÖZER
Tuncay ÖZTEKİN

YÖNETİM KURULU

YEDEK ÜYELER

Cihan KOÇER
Levent DÖNMEZ
Şaban Armağan YALÇIN
Emine Elif Yaşar AÇIKEL
Atakan KARAARSLAN

DENETİM KURULU

YEDEK ÜYELER

Kadir UZEL
Erkan BÜLBÜL
Veli ÇETİN

Divan Başkanı tarafından, yeni seçilen yönetim ve denetleme kurullarının genel kurula duyurulması sonucu, TOD Marmara Şubesi 7. Olağan Seçimli Genel Kurulu tamamlandı.

Elazığ Temsilciliği Etkinlikleri

ÇOCUKLARIN ELİNDEN RENGÂRENK KUŞ YUVALARI

16 Ocak 2024 tarihinde Beydağı Tabiat Parkında, Malatya Beyaz Birlik Anaokulu öğrencilerimizle birlikte, "Doğa ve Orman Etkinliği" gerçekleştirdik. Etkinliğimize Malatya İl Milli Eğitim Müdürü, Milli Parklar İl Şube Müdürü, diğer yetkililer, TOD Elazığ Temsilcisi İsmail Hakkı ATABAY ve öğretmenlerimizle çok sayıda öğrencimiz katıldı.

Etkinlikte anaokulu çocuklarımız kuş yuvalarını, rengârenk gönüllerince boyadılar. Çocuklar için eğlenceli olan boyama aktivitesinde aynı zamanda ormanlar, ormanda yaşayan canlılar ve ormanları korumanın önemi sınıf öğretmenimiz ve TOD Elazığ Temsilcisi İsmail Hakkı ATABAY tarafından anlatıldı.

Boyama sonrası içlerinde yemler bulunan kuş yuvaları, yine çocuklarımızla birlikte ağaçlara asıldı. 100 öğrencimize, "TOD 100. Yıl Etkinlikleri" kapsamında bastırılan "Orman Ailesi Boyama Kitabı" dağıtıldıktan sonra, etkinliğe son verildi.

Samsun Temsilciliği Etkinlikleri

TOD 100. YIL KUTLAMA ETKİNLİKLERİ

Türkiye Ormancılar Derneğinin kuruluşunun 100. Yılına kutlama etkinlikleri çerçevesinde Derneğimizce Samsun Temsilciliğine gönderilen Orman Ailesi Boyama Kitabı dağıtımı yapılmıştır. Orman Ailesi Boyama Kitabından Samsun Ayvacık

Karşidöngel Atmacaoğlu İlkokulu, Atakum Boğaziçi Koleji, Canik Ugur Okulları, Canik Vilayet Okulları Çarşamba Gülören İlkokulu, ve İlkadım Birebir Etüt Eğitim Merkezi ve Çocuk Kulübü'ne toplamda 300 adet dağıtılmıştır. Okullar ile etkinlik

yapılmış, derneğimiz tanıtılmıştır. Okulların yöneticileri ve öğretmenlerine derneğimizle ilgili tanıtım yapıp, bilgi verilmiştir. Etkinliklerin yapılmasında Temsilci Hasan BULDU ile dernek üyeleri Özlem AVCI GÜLER, Kadir GÜLER ve Emrah BOĞAN aktif olarak görev almışlardır.

TARIK BARBAROS PİLEVNE'NİN ARDINDAN

Derleyen: Hayriye ERTUĞRUL, Orman Yüksek Mühendisi, TOD Yayın Kurulu Üyesi, ertugrulhayriye@gmail.com

Kısa Özgeçmişi

Tarık Barbaros PİLEVNE; 1952 yılında Denizli, Sarayköy'de dünyaya geldi. Babasının iş yaşamı nedeniyle Ankara, Artvin ve Karadeniz Ereğlisi'nde bulundu. Düzce Orman Tekniker Okulu ve Atatürk Üniversitesi İşletme Fakültesini bitirdi. Orman

Genel Müdürlüğündeki görevinden emekli olduktan sonra 15 yıl boyunca Doğa ve Çevre Vakfı (DOÇEV)'ni yönetti. Denizli Sanatsevenler Derneği ve Denizli Doğa Derneği başkanlıklarında, Pamukkale Arama Kurtarma Doğa Sporları Kulübü (PAKDOS) ve Denizli Hayvanları Koruma Derneği yönetimlerinde bulun-

du. Denizli DEHA gazetesinde yirmi yılı aşkın süreyle köşe yazılan yayımlandı.

Gazete ve dergilerde yazıları, TV'lerde programları, şiir, öykü, anı, kültürel deneme, doğa ve çevre alanlarında yayımlanmış eserleri, ulusal ve uluslararası bildirileri, araştırma ve incelemeleri vardı. Türkiye Ormancılar Derneği (TOD)'nin yayın ve sanat kurullarında da görev alan Tarık Barbaros PİLEVNE; aramızdan ayrıldığında, Orman Personelinin Çocuklarını Okutma Vakfı (OPÇOVAK) ve Orman Teknikerleri Derneği yönetim kurullarında fiilen görev yapmakta idi.

Yayımlanmış eserleri: Kaos (şiir-1997), Çevremiz (çevre, araştırma-2001), Bir Yaprak Düştü Usulca (öykü-2004), Yaşama Dair (kültürel deneme-2013), Denizli Beşlisi 3. Yayın (tarih-2014), Denizli Beşlisi 4. Yayın (öykü, anı-2014), Bizden Anılar (ortak anı kitabı-2015), Gündönümü (şiir-2016), Bir Kardelen Öyküsü Anadolu Türküsüydü Orman Teknikerleri (ortak anı kitabı-2020), Gelincik Günceleri (öykü, anı-2021).

Orman ve Av'da sık sık yazıları yer alan ve 18.01.2024 tarihinde yaşama veda eden Tarık Barbaros PİLEVNE'yi kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyiz.

Yayın Kurulu olarak kendisini sevgi ve saygıyla anıyoruz.

Şerife Şükran AÇIKGÖZ
Tarık Barbaros PİLEVNE'nin Kızı

BABAMA AĞIT

*“Yavri yavri huma kuşu yükseklerden seslenir
Yar koynunda bir çift suna beslenir
Yavri yavri sen ağlama kirpiklerin ıslanır
Ben ağlim ki belki gönül uslanır”*

Bir allı turna türküsü gelir derinimden
İnce ince sızar gözlerimden
Huma kuşu seslenmiyor yükseklerden.
Bir acı yel esti gönlümün tarlasına
Sallandı en güzel hatıralar peşi sıra,
Çullandı çöktü üzerime çocukluğumun göz bebekleri.
Kaç bahar aldı seni, kaç bahar vermez geri?
Hangi rüzgâr döndürecek okşadığım ellerini?
Bu yol nereye gider?
Bu vuslat hangi zamanın?
Geliyor mu mis kokusu şu ormanın ve dağların?
Can özüm, dinle gümbürtüsünü gökyüzünün,
Sen giderken ellerim ağır, kulağım sağır.
Şimdi muazzam yokluğun hiç bitmeyecek gibi,
Senden bana bu kaldı, şiirlerin gölgesi,
Tatlı bir kız çocuğu içimde yitti, gitti.
Sen giderken öğrettin en güzelini derslerin,
Kurt kışı geçirir, ayazını unutmazmış.
Neyleyim bir şair kızı olarak?
Kismetimde ardından ağıtlar yazmak da varmış,
Lakin şu gök kubbe altında söylenmedik söz pek azmış.

Abdullah ARSLAN

Orman Teknikerleri Derneği
Eski Genel Başkanı

Sevgili Sabri Kara kardeşimiz, Sevgili Tarık'tan emekliliğimle ilgili bir yazı yazmasını ister. Bu isteği duydum ve Sabri'ye; örgütsel faaliyetlerimde tek başıma olmadığımı, birlikte yönettiğimiz arkadaşlarımıza

saygım gereği beni öne çıkarıp abartmamasını rica etmiştim. Bu konudan şu nedenle bahsediyorum. Tarık'la ilgili bu yazıya başlarken, O'nun alçak gönüllü olduğunu bildiğimden muhtemelen bana; “Abdullah Abi, ne yaptım neyi başardıysam, ailem ile çalıştığım kurumların destek ve imkânlarıyla yaptım”

der ve yeteneklerini, üretkenliğini, ömrünün son günlerine kadar toplumsal sorunlarımızıza çözüm üretmekten vazgeçmeyen azmini dillendirmemi istemezdi. Kısacık ömrünün büyük bir bölümünde orman bölge şefliği gibi mesaiye bağlı olmaksızın çalıştığandan; köylümüzü, Ülke bürokrasisini, muhtarlık müessesesini, emek yoğun çalışmalarına rağmen yaşam düzeyini yükseltmeyen halk yığınlarımızın ezilmişliklerini gözlemledi. Doğal üslubunu, zengin dünya görüşüyle eserlerine aktardı. Eserlerinin giriş bölümlerinde konu ne ise onu anlatışı, beni hep hayrete düşürürdü. Bu gözlem yeteneği o kadar mükemmeldi ki; sizi alıp doğal ortamında ve canlılığında yaşattırdı.

Sohbetlerinde inançsal konulara fazla girmezdi. 1992 yılında yapılan, Diyanet İşleri Başkanlığının “Günümüz Dilinden Münaçatlar” şiir yarışmasında dereceye giren şiirinden birkaç mısra örnekleyerek manevi dünyasını da sizlere sunmak isterim (Söz konusu kitabın 278-281. sayfalarında 48 beyiti yer almaktadır).

YAKARIŞ

*Her ânım bir başka manaya muhtaç,
Benliğim çaresiz, duygularım aç.*

*Neden yaratıldım, niçin yaşadım?
Esrara gerek yok, işte irşadım.*

*En büyük eserin, insanlar mıyız?
Gücünü hisseder anlar mıyız?*

*Kendini bil, denen üstün varlık mı?
Özge can mıyız, canavarlık mı?*

*Belli ki âlemler olmadan vardım.
Yokluk hırkasını gönülme sardım.*

Mesleki duygularını da münacatta şöyle dile getirmiş, Sevgili Tank kardeşimiz:

*Ulaşılan teknoloji çağında
Binlerce giz bir örümcek ağında
Yatıyorken bundan ibret almadık
Utanmadık, şerden geri kalmadık.*

*Denizleri bataklık göle çevirdik
Ormanları yaktık çöle çevirdik.*

*Göküzünü deldik, suyu selledik
Hakkın toprağını bizim belledik.*

Facebook'ta seviyeli ve düzeyli paylaşımları, olaylara yaklaşımındaki, zeybeksi ve mertçe duruşu çok etkileyici idi. Tarih kitaplarında yer almayan ama tarihi araştırmalarıyla, anlattığı aydınlatıcı olaylar tüm paylaşımcıların beğenisini kazanıyor, bu çalışmalarını gurur duyarak ben de duygularımı ifade ediyordum. Paylaşımlarının müdavimi olmam, sanıyorum O'nu da mutlu ediyordu. Bu arada Facebook'ta "Orman Teknikerleri Grubu"nu kurmuş, beni de yardımcı atamıştı. On yılı aşkın bir süre bu grubu birlikte yönettik. Teknikerlerin dışında, düzeyli paylaşımlarıyla kültürel birikimimize katkı verecek üyelik isteklerini her ikimizde ayrı ayrı kabul ettik. Ölçülerimiz hiç şaşmadı.

Bu yoğun görüşme ve paylaşımlarımız, ağabey-kardeş sevgi ve saygı esasında gittikçe yoğunlaşıyor, bir birimizle sohbeti özler oluyorduk. Ablası Sevda Hanım, yazları Altınoluk'ta yaşıyordu. Genellikle her yaz ablasına geldikçe haberleşip buluşuyor, doyumsuz sohbet-

lerimizle hasret gideriyorduk. Altınoluk'a geleceğini önceden haber aldığımızda körfezdeki ormancı meslektaşlarımızla mutlak yıllık toplantı tarihlerini denk getiriyor, etkinliklerdeki sohbetleriyle dostlarımızı ruhen doyuruyordu.

Tank'ın eşi Huriye Hanım, ablası Sevda Hanım, eşim ve ben edebiyat üzerine sohbetler de yapardık. Türk ve yabancı yazarları, eserlerini, üslup ve stillerini, saatlerce, birinin başlayıp diğerrinin tamamladığı anlatımlara katılır, Tank'ın geleceği günü ipe çekerdik.

Orman Teknikerleri Derneğinin son genel kurulunda arkadaşlarımız, "Biz geldik gidiyoruz. Meslekte halen çalışan bir iki kişi kaldı. Tarih olacak, unutulacağız. Orman teknikerlerimizin unutulmaması için bir çalışma yapılmalı. Anılarımızla birlikte tarihteki yerimizi ölümsüzleştirelim." fikrini ortaya attı. Bu çalışmayı da benim yapmam kararlaştırıldı. Ben de, "Bu işi Tank'la birlikte yapalım." dedim. Böylece Tank'la bu çalışma ortamında da yer aldık. 1985'ten 2002 yılına kadar Orman Teknikerleri Dergisi'ni yönetmişim. 17 yıllık dokümanları elimdeydi. Orman Teknikerleri Derneğinin 1962'den 1982'ye kadar olan arşivi, sıkıyönetim döneminde sahiplenilememiş ve arşiv SEKA'ya gönderilmiş. Bu dönemle ilgili olarak, mevcut haberleşme imkânları ölçüsünde bilgilere ulaşmak istediyseniz de başarılı olamadık. Bu tarihi boşluğu nedeniyle, hizmet verenler nezdinde bir güvenme, sitem durumu

yaşadık. Ancak, elimizden geldiğince gösterdiğimiz çabamızdan da meslektaşlarımızın haberleri olmadı.

Elimdeki dokümanlar ve 1985'ten beri olayların içinde olduğumdan, "Bir Kardelen Öyküsü Anadolu Türküsüydü Orman Teknikerleri" kitabının iskeletini Tank'la internet ortamında haberleşerek ortaya çıkardık. Kaba inşaat gibi düşünüldüğünde, ince inşaat ve estetiği için Tank'a çok iş düşüyordu. Diğer yandan dizgi ve tashih için Sabri KARA arkadaşımızın dikkatine; orman teknikerlerimizin sevgi yumağını ören ve etkinliklerini izleyip kaleme alan ve görüntüleyen Sami ÜNAL kardeşimizin emeğine ihtiyacımız doğdu. Editör olarak Tank, kitabın beğenisini sağlayacak katkılarını sundu. Sabri kardeşimiz tashihleri üstlendi. Sami kardeşimiz de etkinlik izlenimleri ve görüntülerini oluşturdu. 751 sayfalık doyurucu bir eseri meydana getirmenin mutluluğunu yaşadık. 2020 yılında Derneğimiz yönetimi Ankara'da baskısını yaptırdı. Bu kolektif çalışmanın şerefi Tank, Sabri, Sami ve benim oldu. Kitabın son sayfasında "BİTİRİRKEN" başlıklı yazı Tank'a aittir. Ustalığını orada daha güzel yansıtmıştır.

Tank; eserleri, yaşam tarzı ve ormancılıktaki hizmetleriyle ölümsüzdür. Bir orman teknikeri olan Tank'ın, Türkiye Ormanlıları Derneğince "Yılın Ormancısı" seçilmesi ayrıca gururumuz olmuştur. Eserleri ve diğer çalışmalarının anlatımı, ayrı bir yazı konusudur.

Şimdiden Tank'ı çok özleyorum. Ailesi, torunu ve sevenleri ile çok özleyeceğiz.

Nur içinde dinlensin!

Yusuf ERTAYLAN

**Orman Yüksek Mühendisi,
Emekli**

Ankara'daki görevimden ayrılıp 1988 yılında Denizli Orman Bölge Müdürlüğüne Ağaçlandırma ve Silvikültür Şube Müdürü olarak atandığımda, şubedeki diğer değerli meslektaşlarımla birlikte Tank Barbaros PİLEVNE ile de bir müddet beraber çalışmıştık. Tank Barbaros PİLEVNE daha sonra kurulan Ağaçlandırma ve

Etüt-Proje Şubesine geçmiş olsa da ağaçlandırma ve etüt-proje konularında ilişkilerimiz devam etmişti.

Tank Barbaros PİLEVNE'nin teknik konulara yaklaşımı, uygulamalarda gösterdiği ciddiyet her zaman olumlu sonuçlar vermiştir. Mesleğinde görülen başarılı çalışmalarını yanında, bir yazar ve şair olarak sanatçı yönüyle de meslektaşlarımız arasında takdirle karşılanmıştır. Emekli olduktan sonra bir sivil toplum kuruluşu olan Denizli Orman ve Çevre Vakfı (DOÇEV)'nda çalışmaya başlamış, 31 ayrı noktada başarılı ağaçlandırma ve erozyonu kontrol çalışmaları yapmış-

tır. DOÇEV'in kurucusu ve başkanı olan Sayın İsmet ABALIOĞLU'nun ricası ile bu sahalarda yapmış olduğum incelemelerde gerek saha ve gerekse fidan başarısının %95'in üzerinde olduğunu saptamış ve Mayıs-2011 tarihli "DOÇEV Ağaçlandırma Sahalarının Etüdü ve Değerlendirmesi Raporu"nu yazmıştım.

Tank Barbaros PİLEVNE, gerek mesleki çalışmalarını gerekse sanatçı yönü ve efendiliği ile hafızalarımızda sürekli olarak anılmaktadır.

Allah rahmet eylesin, mekânı cennet ve tüm ailesi ile meslektaşlarımızın başı sağ olsun.

DOÇEV - 2 Fıstıkçamı sahası (Foto: Y. Ertaylan - 25.04.2011)

DOÇEV - 1 Kızılcım sahası (Foto: Y. Ertaylan - 22.04.2011)

DOÇEV - 6 Fahri GÖKŞİN Ormanı genel görünüm (Foto: Y. Ertaylan - 22.04.2011)

DOÇEV 1 Sedir sahası (Foto: Y. Ertaylan - 22.04.2011)

Can Hayat ÖZYURT

Orman Endüstri Mühendisi, OPÇOVAK Yönetim Kurulu Üyesi

Tanık Barbaros PİLEVNE abimizi OPÇOVAK yönetim kurulunda yani çalışma ortamında tanıdım. Orman ve Av dergisindeki oldukça keyifli yazılarını okur ve kendisini hep merak ederdim. Sonunda yollarımız OPÇOVAK yönetim kurulunda kesişti. OPÇOVAK toplantılarına kendisinin de rahatsızlığı olmasına karşın gelir, ortamı güzelleştirir, vakfın sıkıntılı konularına dair abi tavsiyelerinde bulunurdu. Camiamız çok değerli bir üyesini kaybetti. O'nu özlemle anıyorum. Ruhu şad olsun. 20.01.2024 tarihinde Denizli Sarayköy'de kendisini sonsuzluğa uğurladığımız

Hasköy Mezarlığı çıkışında ailesine taziyelerimizi sunduktan sonra, son kitabını ailesi bizlere verdi ve bizler de o kitaplarla anı fotoğrafı çektirdik. Abimiz bize kitapları ile veda etti...

Oğuz OĞUZ**Orman Yüksek Mühendisi, TOD Sanat Kurulu Üyesi****ANMA**

Türkiye Ormancılar Derneği;
Sanat Kurulu Üyesi olan;
Tank Barbaros PİLEVNE;
1952 yılında Denizli'nin Sarayköy İlçesinde doğdu.
Okuyandı. Yazandı. Yetkindi. Aydıncı.
Çok sayıda yapıt üretti. Anlayanları aydınlattı.
Amansız dert onu 2024 yılı Ocak ayında aramızdan aldı.
Yapıtları, çalışmaları, düşleri, düşlemleri ve sevenleri öksüz kaldı.
Dost ezgisiydi sevgisi. Babacandı!
Ufkumuzda bıraktığı ışık,
Umutlarımıza yoldaş!

Cemal ATAMAN**Edebiyat öğretmeni, TV programcısı, Denizli Sanatseverler Derneği**

"Bir kentin gelişimi, kültür ve sanat olgunluğu ile ölçülür. Sanata ve sanatçısına önem vermeyen bir topluluk, hacmen büyüyebilir fakat bu oluşum, sağlıklı bir yapılanma değildir. Sanatçı, gözlemleriyle edindiği birikimlerini, duyarlı bir gönül ve planlamacı bir beyinle yoğurup yoğunlaştırarak söz, ezgi, yazı ve resim gibi ürünlere dönüştüren kişidir."

Bu yazıyı kitabına koyan kişi sevgili Tank Barbaros PİLEVNE'ydi. Kendisini Sanatseverler Derneğinde tanıdım. Ormancı oluşu, beni O'na daha da yakınlaştırdı. Geçmişte çok sağlam dostluklar kurduğum ormancı arkadaşlar var. Sevgili Cengiz DÖNMEZ'i ve Ali DOĞAN'ı Çine'de görev yaptığım sırada tanıdım. O yaşlarda ki birikimleri ve kültürleri beni

şaşırtmıştı. Ali DOĞAN'la hala görüşüyoruz. Acıpayam Yazır'da da Osman Zeki ALPAK'ı tanıdım. Orada öldürülen bir orman şefinin yerine atanmıştı. Tam anlamıyla cesur yürekti. Bu arkadaşlardan sonra Tank Bey'i tanımak da bir onur oldu benim için. Her zaman herkese saygılı, ince ruhlu, düşünen, üreten bir arkadaşımızdı. İşte bu güzel kişiliği, sanatçı üretkenliği, her zaman çözüm odaklı oluşu, Denizli Sanatseverler Derneğine başkan seçilmesini haklı gösteriyordu.

Dernek 1986 yılında kurulmuştu. Semra ÜNLÜDAĞ, Yılmaz KAHRAMAN, Arife KARAMİL, Mehmet ACAR, Işık ERDOĞAN, Kemal YENİDEDE, Kemal GÜRCAN, Nafiz ÖZ arkadaşların kurduğu dernek, önce "Sanatçılar ve Sanatseverler Derneği" adıyla anılırken sonradan "Sanatseverler Derneği" oldu. Belediye başkanından valisine sık sık ziyaret edilen dernek Denizli'de, sanatseverleri sanat-

çılarla buluşturdu. Resim sergileri açıldı, Yaprak Kitabevi'ne gelen şair ve yazarlar, dernek lokalinde söyleşi yapıp kitap imzaladılar. Tank Bey, bütün etkinliklerde hazır bulunurdu. Gelen konukların büyük bölümü onun sayesinde Orman Bölge Müdürlüğü misafirhanesinde kalırdı. Burada, isim vermeden geçemeyeceğim. İlhan BERK, Murathan MUNGAN, Derman İskender ÖVER (Küçük İskender), Sunay AKIN, Cezmi ERSÖZ, Zeynep ORAL, Ayla KUTLU, Metin ÜSTÜNDAĞ, Hüseyin YURTTAŞ, Mario LEVİ, Hidayet KARAKUŞ, Muzaffer İZGÜ aklımda kalanlar.

Tank Barbaros PİLEVNE'nin eserlerini okudukça, şaşırdım desem yalan olur. Okuduğu kitaplar, söz ettiği yazarlar onun entelektüel birikiminin gün yüzüne çıkanları. Dağlardaki koşturmacanın ardından, evinde ayağını uzatıp dinleneceğine, okumuş, okumuş, okumuş... Sonra da yazmış. Hani sorarlar ya: Çok okuyan mı bilir, çok gezen mi? Tank Bey, hem okumuş, hem de Anadolu'yu kanş kanş gezmiş. Gördüğü güzellikleri de kaleminin gücüyle kâğıda yansıtmış.

Kimi insan, cennetin içinde doğar, yaşar. Kimi insan da yaşadığı yeri cennet yapar. Tank Barbaros PİLEVNE, yaşadığı Denizli'yi cennet yaptı, tüm çabalarıyla. Emekli olduktan sonra DOÇEV'in müdürü olarak Abaloğlu Vakfının desteğiyle, milyonlarca ağaç dikti, dikilmesine sebep oldu. Öğrencilere çevre bilinci aşılacak için onları ağaç dikim sahalarına götürüp ağaç dikme

Denizlili Sanatçılar, bir ödül gecesinde / 09.04.1999

Soldan: Şair Kemal GÜRCAN, Yazar ve TV Programcısı Cemal ATAMAN, Yazar ve TV Programcısı Atilla SEZENER, Şair ve Şehir Plancısı Yaşar Oğuz ERGUN, Romancı Yazar Ahmet KARCILILAR, Dr. Şair Metin VURAL, Mimar Yazar Süleyman BOZ, Şair-Yazar Tanık B. PİLEVNE

keyfi yaşattı. O keyfi, yöneticilik yaptığım bir özel kurumda öğrencilerime de tattırdık birlikte. Gökpınar Barajı kıyısında diktiğimiz fidanlar, bugün kocaman ağaç oldular. Tanık Barbaros PİLEVNE arkadaşım, Denizli'nin Hayrettin KARACA'sıydı. Fidanı toprakla buluşturanydı. Sanatsevenler Derneği başkanlığı yapmış arkadaşlarım: Yılmaz KAHRAMAN, Mehmet ACAR, Işık ERDOĞAN, Volkan BEŞEK, Halim YAZICI, Mehmet SELÇUK, Mustafa İKİZOĞLU'ndan da selam olsun Başkan Tanık Barbaros PİLEVNE'ye. Yalnız biz değil, bütün Denizlililer seni özleyecek. Ne mutlu ormancı arkadaşlara, Tanık Barbaros PİLEVNE gibi bir arkadaşları oldu. Ne mutlu bana, Tanık Barbaros PİLEVNE'yle dost, arkadaş oldum. Bu yazıyı yazma onuruna eriştiren sevgili arkadaşım Fikret ÇUVAŞ'a çok teşekkür ediyorum. Tanık Bey'in bir dörtlüğü ile bitsin yazımız:

YAĞMUR HÜZNÜ

*Yağmur yağıyor, günlerden salı,
Yine sen düşüyorsun aklıma,
Ve anılar,
Bir hayır olmalı.*

Serkan MUTCALI

Denizli Doğa Derneği Yönetim Kurulu Başkanı

*"Cadde-i Kebir,
Bütün ışıklarını yakmış
bir gemidir.*

*Ara sokak mecitler,
görmekli kiliseler
Ve bütün yollar selâtin camilere
çıkır.*

Bu kent bir acayıptır."

Dizelerini kaleme alıyordu Tanık Barbaros PİLEVNE. Zaman zaman çevreci bir aktivist olması nedeniyle, bir takım toplantılara katılmak üzere İstanbul'a gider-

di. Yine böyle bir günde, tam da gün batımında İstiklal Caddesinden Galata Köprüsüne doğru giderken bir anda gözünde canlanan geçmiş ve gençlik anılarını;

*"Gençlik bir yeldir, esintisi sürer,
kokusu zamanla yiter..."*

diyerek farklı duygular içinde kaleme alıyordu. Evet, O bir aktivistti, yazardı, doğa aşığıydı ve belki de çoğumuzun bilmediği bir özelliği daha vardı, O iyi bir şairdi. Yazmayı, anılarını ve duygularını aktarmayı çok severdi. Doğa tutkusu O'nu bambaşka alanlara sürüklemiş, az çok, uzağından yakınından doğayla ilgisi olan herkes bir şekilde O'na ulaşmıştı. Çünkü biliyordu doğayı sevmek insanı sevmekti, çünkü doğayı sevmek hayvanları sevmekti canlıları sevmekti, çünkü doğayı sevmek yaşamı sevmekti... Doğaya aşkla, sevgiyle kazandırdığı her ağaç bugün O'nun için yas tutuyor. Fakat biliyordu geleceğimizi bunlar kurtaracak, çünkü biliyordu gençliğimizi de bunlar kurtaracak. Bunlar yeni nesillere emanetti. Ve son olarak şöyle diyordu dizelerinde;

*"Gün gelir şairler yiter,
ölümler şiirleşir*

*Şiirler biter / Ve bir gün;
aşk da ölür!*

*Yani, siz anladınız;
demem o değil!*

*Geceler hıçkırır,
Dünya bir yudum ağlar.*

*Bu kent şiirsiz,
şairsiz kalmaz elbet..."*

Ve elbette şiirsiz, şairsiz, ağaçsız, doğasız kalmayacak kentler Tank abi, sen de her zaman örnek davranışlarıyla kalbimizin bir köşesinde olacaksın. Nur içinde yat...

Eskere Orman İşletme Müdürlüğü,
Sazak Köyü, Gerelli Mahallesi, 2000'li Yıllar

Hilmi GÜRDAL Orman Yüksek Mühendisi

SEVGİLİ TARIK

40'lı yılların başında
Adamlığın, emekçinin,
asker zoruyla kovalandığı
12 Eylül döneminde
Afyon'da tanışmıştık.

Vahası gibiydin çöllerimin,
Şair ruhlı sohbetlerinin
sıcaklığında ısıtırdık
Burnundan soluyan
mevsimlerin soğuşunu

Sofralar kurardık kimi zaman;
ağaçları ayakta durmakta
zorlanan ormanların
açıklıklarında

Kimi zaman; Barbaros'luğunun
da, Pilevne'liliğinin de göğüsleri
kabartan kahramanlık
destanlarının yazıldığı,
Kocatepe'nin gölgesindeki
Belentepe'nin, Tınaztepe'nin,
Çiğiltepe'nin, Toklu Sivrisi'nin
eteklerinde

Mehmetçiklerimizin sularından
içtiği pınarlarında

Kimi zaman; yanaklarını sadece
rüzgârların okşadığı kırlarında,
bayırlarında
Bir aşığın sazı gibi, yalnızlığına
ağtılar yakan olukların
başlarında

Kimi zaman; kendinden başka
her şeye tepeden bakan
Ak gerdanlı, mor yanaklı afyon
tarlalarının kenarlarında
Boyunları ruhun kadar ince
gelinciklerin arasında

Yiyip içeceklerimizden önce
sererdik memleket dertlerini
İki yudumluk
keyfimizin ortasına

Hasretini çektiğimiz güzel
günlerimizin şerefine kaldırdık
kadehlerimizin ilklerini

Ayrıldığımızda; tatları
hatıralarımızın damaklarından
silinmeyen dostluklarımızın,
Bir nazarlığı eksikti boynunda

Bizler emekliliğimizin huzurunu
yaşarken, çektiğimiz
köşelerimizin kuytularında

Ununu elemiş, eleğini duvarına
asmışlığın umursamazlığında
Sen; on parmağı on hünerli
meziyetlerinin hiç bitmeyen
enerjisiyle

İnsanlığın her zamanki yitiği
bilgilerinden,

Vazgeçilmez erdemleri sanattan,
doğadan, ilimden

Ne geçirdiysen eline,
taşır dururdun.

O, sosyal medya denen ortak
haberleşme sayfamızdan
Bilge, sabırlı, güler yüzlü,
alçak gönüllü,
ayaklı kütüphanemiz gibi
Sırf hayatla bağlarımızı
kopartmama uğruna

Yine o "Aydınlatma
metinlerinden biridir" diye
Sevine sevine eğildim ki
İkinci sevgilin; gelincikli
resminin üzerine,
Doğrulamadım.

Yüreğimi yaktı bu sefer ki
haberim

Belli ki bu sefer sendin,
Tanrı'nın en onurlu konuğu
Hiç birimizin hiç bir şeyine
hükmünün geçmediği

Meğer bu sefer de senmişsin,
oyunbozanımız mızıkçımız
Sen de erken terk ettin yerini
Kendinden önceki diğer
iyiler gibi Eşim gibi,
Dingil'im gibi

Daha üç günü geçmemişti
Nerdeyse "güle oynaya",
aile boyu, telefonlu
görüşmelerimizin üzerinden
Hatta biraz açar gibi olmuştun
da bi ucundan sağlığınla ilgili

Ben; cesaret edip soramamıştım
ötesini kuşkımdan

Sana, ne güle güle diyebilirim
ne veda edebilirim

Ne de "Rahmetli" diyebilirim.
Yüreğime gömdüm sevgilerinizi

Eminim yine, yeni yeriniz
Cennetinizde birbirinizi
gözlerinden tanıyıp

Arkanızda bıraktığınız
"Hoş seda"ların benzerlerini
yaşayacaksınız

Bana da sofralarınızın
kıyısından, köşesinden bir yer
ayırırsanız eğer

Geldiğimde; kaldığımız yerden
devam ederiz

Aynı lezzetteki sohbetlerimize

Şerif KUTLUDAĞ

DEHA 20 Gazetesi Köşe Yazarı

DEHA 20 Gazetesi'nde yıllar boyunca birlikte köşe yazarlığı yaptığımız dostumuz Tank Barbaros PİLEVNE Hak'ka yürüdü. 20 Ocak 2024 Cumartesi günü Sarayköy Hasköy Mezarlığında defnedilirken bir süredir Ankara'da hastalığından dolayı tedavi gördüğü ve tüm çabalara rağmen kurtanlamadığını öğreniyoruz...

Onun hakkında çok söz etme yerine sosyal medyadan bir derleme sunmak istiyorum.

Ahmet GÖKŞİN: Yüzlerce yıl yaşayacak, on binlerce ağaç bırakarak gittin doğa dostu değerli PİLEVNE. Allah rahmet eylesin nurlar içinde uyu...

Mustafa ÜNAL: Gerçek ve duayen bir çevreciyi maalesef yitirdik, çok üzgünüm. Tank Barbaros PİLEVNE abimize Allah'tan rahmet diliyorum. Bu dünyada cennet gibi yerler yeşertti, makamı da cennet olsun.

Cemal ATAMAN: Tank Barbaros PİLEVNE; yeşilin çevrenin dostu, dostum, çok erken oldu gidişin. Ruhun şad, mekânın cennet olsun. Seni özleyeceğiz.

Süleyman BOZ: Şair, yazar, öykücü, köşe yazarı, TV Programcısı, ormancı, çevreci, hayvan sever, STK Başkanı, sanatsever, hümanist, beyefendi, ağaçlandırma ve çevre müdürü, Beşiktaşlı, CHP'li, Atatürkçü, Cumhuriyet sevdalısı, baba, dede, eş, arkadaş, dost, aktivist, ilerici, çağdaş, demokrat, insan hakları savunucusu, daha birçok meziyet sahibi, insanoğlu insan... Dostlar seni unutmayacak.. Huzur içinde uyu sevgili Tank arkadaşım...

Yakup PEKEL: Çok değerli dostum, yazar, şair, yayıncısı olduğum Meserret Dergisi'nin yazarı, emekli orman teknikeri, siyaset yoldaşım Sayın Tank Barbaros PİLEVNE'yi kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyim. Kendisine Allah'tan rahmet, kederli ailesine sabır ve başsağlığı diliyorum. Ağaçlar, ormanlar, edebiyat âlemi öksüz kaldı.

Kadriye SÖZERİ: Denizli'yi yeşillendiren adamı kaybettik! DOÇEV'in kurucusu Tank Barba-

ros PİLEVNE'yi kaybettiğimizi derin bir üzüntü ile öğrendim. Işıklar ve yeşillikler içinde uyu güzel insan. Mekânın Cennet olsun. Denizli seni unutmuyacak! Ailesine, yakınlarına, sevenlerine başsağlığı ve sabırlar dilerim.

İzzet ARPACI: Olmadı üstat bu kadar erken gitmeler olmadı, DOÇEV öksüz kaldı. Ormanlar boynu bükük, kurtlar kuşlar tüm hayvanlar yas tutuyor. Aileye sabırlar, sana rahmet diliyorum. Anılarımızda ve kitaplarında yaşayacaksınız.

Rasim ÇETİNER: Tank Abimizi kaybettik! Gerçekten üzüntüm sonsuz, ne diyeceğimi bilemiyorum. Sadece abisiydi. Yeri kolay doldurulamayacak bir kişiydi. Başta değerli ailesi ve yakınları olmak üzere, seven ve tanıyanlara sabır ve başsağlığı diliyorum. Allah rahmet eylesin, mekânı Cennet olsun...

Bunca dolu dolu eser bırakılarak yaşanan ve veda edilen dünyalık ömür için ancak gıpta edilir, imrenilir. Biz de hem şahsımız hem de DEHA 20 ailesi adına rahmetler diliyoruz Tank Barbaros PİLEVNE dostumuza. Mekânı Cennet olsun.

Vefat Eden Üyelerimiz

**TARIK BARBAROS
PİLEVNE**

DENİZLİ - 1952
DÜZCE ORMAN TEK.
OKULU - 1972
18.01.2024, ANKARA

ARIF SAĞIR

ADİYAMAN - 1955
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKÜLTESİ -1980
22.01.2024, İSTANBUL

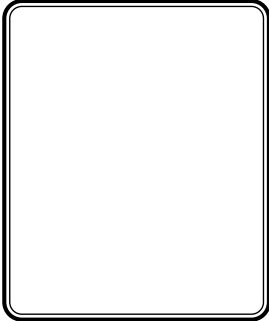
NECDET OZAR

BANDIRMA - 1944
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKÜLTESİ -1968
03.02.2024, ANKARA

YILMAZ ÇİÇEK

SARIKAMIŞ - 1944
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKÜLTESİ -1968
09.02.2024, ANKARA

AHMET REMZİ ÜNLÜ

KONYA - 1953
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKÜLTESİ -1975
16.02.2024, ANTALYA

ERHAN ERGAN

GELENDOST - 1968
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKÜLTESİ -1989
25.02.2024, İSTANBUL

MEHMET EMİN EREN

YENİHAN - 1924
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKÜLTESİ -1949
04.03.2024, KUŞADASI

Sonsuzluğa uğurladığımız üyelerimize Tanrı'dan rahmet, yakınlarına ve meslek kamuoyumuza başsağlığı dileriz.

MERHABA*

Merhaba ey alaca gök, ey koca evren
Kazanılmış ve yitirilmiş tüm savaşlar
Ey kanlı zafer, ey nazlı gelin
Ya hey, ya hey, ya hey
Boğuldum kederimden, karanlık düşüncelerimden
Bu ne yaman ikilemdir
Var olmanın ve yok olmanın ötelерinden
Bu nice kopup gelmedir
Her gün uzamakta, yeniden kısaltılmakta
Kavgamın hoyrat kıyılarında devinmedeyim
Bir deli poyrazın önünde savrulmada, devrilmedeyim
İsyanım kimedir bilemiyorum
Çook, çok derinlerdeyim

Merhaba ey yusufçuk, Hüma kuşu, ihtiyar martı merhaba
Çayırın buğusu, ormanın uğultusu ve gayyanın kuyusu
Gecelerin çilesi, çilelerin işçisi, şafağın demircisi
Kalebent yalnızlığın hüzünlü gece kuşu
Ey baykuşlar puhular, kız boyunlu kuğular
Dokumacı kızlaaar
İplik bitti, gün apardı, merhaba

Ey gönül zenginliği
Çifte kavrulmuş acıların okyanus enginliği
Küheylan uçurumlar, köle kaptan kalyonlar
Deniz bitti kel göründü, merhaba

Hiç varılamayan kara parçası, ey ıssız ada
Ulaşılamayan sevgili, dağın ardındaki umut
Yırtık yelken, kırık kürek
Uyuz it, mangal yürek
Topal atın binicisi, merhaba

Ey kızaran ufuklar, çatlayan nar kabuklar
Mahpushane damları, gönlü kırık camları
Kuş uçtu yavru kaldı, gökyüzü mavi kaldı
Sen yanmazsan ben yanmazsam o yanmazsa aydınlığı
Hey ozan saygınlığı
Yaşar Kemal, Nazım Hikmet
Türkü türkü çiçek açan memleket, merhaba
.....

Tarık Barbaros PİLEVNE**

*Pilevne, T.B., 2016, Gündönümü. Boy Yayınları, Denizli, s: 9-10.

**1952 yılında Denizli, Sarayköy'de doğan Tarık Barbaros PİLEVNE, Düzce Orman Tekniker Okulu ve Atatürk Üniversitesi İşletme Fakültesini bitirdi. Orman Genel Müdürlüğünden emekli olduktan sonra Doğa ve Çevre Vakfı (DOÇEV)'nda çalıştı. Denizli Sanatsevenler Derneği, Denizli Doğa Derneği, Pamukkale Arama Kurtarma Doğa Sporları Kulübü (PAKĐOS), Denizli Hayvanları Koruma Derneği, Ormancı Personelinin Çocuklarını Okutma Vakfı (OPÇOVAK) ve Orman Teknikerleri Derneği yönetimlerinde bulundu. Türkiye Ormancılar Derneğinin yayın ve sanat kurullarında da görev alan PİLEVNE, 18.01.2024 tarihinde aramızdan ayrıldı.

Diğer yazın eserlerinin yanında; Kaos (1997) ve Gündönümü (2016) adlı şiir kitapları bulunmaktadır.

TOD - Türkiye Ormancılar Derneği

Cumhuriyet Mah. Tuna Cad. No:5/8
06420 Kızılay / Çankaya / Ankara
T. 0.312 433 84 13 **F.** 0 312 433 26 64

 www.ormancilarderneği.org

 Türkiye Ormancılar Derneği

 @ormancilarderne

 türkiyeormancilarderneği

Üyelik Aidatları İçin

Türkiye Ormancılar Derneği
Ziraat Bankası - Yenişehir Şubesi
Şube Kodu 471

IBAN TR25 0001 0004 7139 7751 3950 02 (TL)

Hesaplarımıza yaptığınız
üyelik aidatı ve diğer ödemeleriniz için
Türkiye'nin tüm Ziraat Bankası
şubelerinden kesinlikle
herhangi bir masraf alınmayacaktır.

Derneğimizin yıllık üyelik aidatı 60 TL'dir